ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ
ಪ್ರಚಾರ ಪುಸ್ತಕಮಾಲೆ—೪೪

ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು

ಎಚ್. ಕೃಷ್ಣರಾವ್, ಎಂ.ಎ.

ಪ್ರಸಾರಾಂಗ
ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ
೧೯೬೩

ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ
ಪ್ರಚಾರ ಪುಸ್ತಕಮಾಲೆ–೪೪

ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು

ಎಚ್. ಕೃಷ್ಣರಾವ್, ಎಂ.ಎ.

ಪ್ರಸಾರಾಂಗ
ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ
೧೯೬೩

ಮೊದಲನೆಯ ಮುದ್ರಣ ೧೯೪೨
ಎರಡನೆಯ ಮುದ್ರಣ ೧೯೪೯
ಮೂರನೆಯ ಮುದ್ರಣ ೧೯೬೩
೩,೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು

ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ಕಾದಿರಿಸಿದೆ.

ಸಾದಾ ಪ್ರತಿ ೨೫ ನ. ಪೈ.
ಉತ್ತಮ ಪ್ರತಿ ೩೭ ನ. ಪೈ.

ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ
'ಪ್ರಸಾರಾಂಗ'ದ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಅವರಿಂದ ಮುದ್ರಿಸಿ
ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದೆ.

ಮುನ್ನುಡಿ

ಈ ಪ್ರಚಾರಪುಸ್ತಕಮಾಲೆ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅತಿ ಸುಲಭವಾದ ಬೆಲೆಯಿಟ್ಟು ಇಂಥ ಪುಟ್ಟ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದರೆ, ಅವನ್ನು ಓದಿ ಮೆಚ್ಚು ವವರು ಮೈಸೂರಿನ ಜನರಲ್ಲಿ ಬಹುವಾಗಿ ದೊರೆಯುವರೆಂಬ ಭರವಸೆಯೇ ಈ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಕ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಕೈಕೊಂಡ ಈ ಹೊಸ ಮಾರ್ಗದ ಉದ್ಯಮವು ಅದನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದವರ ಅತ್ಯಂತ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನೂ ಮೀರಿ ಫಲಕಾರಿಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ದಿಟವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ೩೪ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ೧೨ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವು; ೧೧ ಭೌತ ಮತ್ತು ಜೀವವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕುರಿತವು; ಉಳಿದ ವನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿಸಬಹುದು. ಇವುಗಳ ವಿಷಯಕ್ಷೇತ್ರವು ವಿಶಾಲವಾದದ್ದು. ಕನ್ನಡದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾರ ಮಾತಿಗೆ ಮನ್ನಣೆಯಿದೆಯೋ ಅಂಥ ಮಹನೀಯರು ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಅತ್ಯುತ್ಸಾಹದಿಂದ ಬರಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸದೊಂದು ಪುಸ್ತಕ ಹೊರಬಿದ್ದ ದಿನವೇ ಸುಮಾರು ೬೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು ಮಾರಾಟ ವಾಗುತ್ತವೆ; ಈ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೬೦,೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು ವಿಕ್ರಯವಾಗಿವೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವರು ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾ ನಿಲಯದ ವೈಸ್-ಛಾನ್ಸೆಲರ್ ಪದವಿಯಿಂದ ಈಗತಾನೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಪಡೆದಿರುವ ರಾಜಕಾರ್ಯಪ್ರವೀಣ ಶ್ರೀಮಾನ್

ಎನ್. ಎಸ್. ಸುಬ್ಬರಾಯರು; ಇದು ಯುಕ್ತವಾಗಿಯೇ ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರಿಗೆ ತುಂಬ ತೃಪ್ತಿಯುಂಟಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಯಾವ ಪ್ರತಿ ಫಲವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿರುವ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಿಗೆ ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ವಂದನೆಗಳು ಸಲ್ಲಬೇಕಾಗಿವೆ. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಈ ಮಾಲೆಯ ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜಿ. ಹನುಮಂತರಾಯ ರನ್ನು ಕುರಿತು ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯ ಮಾತೊಂದನ್ನು ನಾನು ಆಡದಿದ್ದರೆ ಲೋಪವಾದೀತು. ಸಂಪಾದಕ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಇವರು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಕಾಲ, ಶಕ್ತಿ, ಶ್ರದ್ಧೆ ಇವು ಎಷ್ಟೆಂಬುದು ಅವರ ದುಡಿಮೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ನೋಡಿದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತಾಗಬಲ್ಲುದು. ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಪ್ರಚಾರಪುಸ್ತಕಮಾಲೆ ಇಂದಿನಂತೆಯೇ ಮುಂದೆಯೂ ಬಹುಕಾಲ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೈಸೂರು
೨೪-೪-೧೯೪೨

ಇ. ಜಿ. ಮೆಕಾಲ್ಪೈನ್
ವೈಸ್-ಛಾನ್ಸೆಲರ್

ಅರಿಕೆ

ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಅಧ್ಯಾಪಕ ಸಂಘದ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಚಳ್ಳಕೆರೆ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಚಾರೋಪನ್ಯಾಸಗಳ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳು ಈ ಪುಟ್ಟ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿವೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆಯಲು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜಿ. ಹನುಮಂತರಾಯರೂ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಡಿ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರೂ ತುಂಬಾ ಸಹಾಯಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೈಸೂರು
೨೧-೧೧-೧೯೪೨

ಎಚ್. ಕೃಷ್ಣರಾವ್

ವಿಷಯಸೂಚಿಕೆ

ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು

೧. ಪೀಠಿಕೆ

ಒಂದು ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನಾಗಲಿ ಕಲೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಎರಡು ಅಂಶಗಳಿರುವುವು. ಒಂದು ತತ್ವವಿಚಾರ, ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಯೋಗವಿಚಾರ. ಇತರ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಂತೆ ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ತತ್ವಪ್ರಯೋಗಗಳು ಹೆಣೆದುಕೊಂಡಿರುವುವು. ರಾಜ್ಯವೆಂದರೆ ಒಂದು ಗೊತ್ತಾದ ಭೂಭಾಗವನ್ನಾಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟಿರುವ ಜನಾಂಗ. ರಾಜ್ಯದ ಸ್ವಭಾವ, ಲಕ್ಷಣ, ಧ್ಯೇಯ—ಇವುಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದೇ ರಾಜಕೀಯ ತತ್ವಭಾಗ. ರಾಜ್ಯದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸಾಧಿಸು ವವರು ಯಾರು, ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಕ್ರಮ ಯಾವುದು, ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಲಕರಣೆಗಳು ಯಾವುವು ಎಂಬ ವಿಷಯ ಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದೇ ಪ್ರಯೋಗಭಾಗ. ಸರ್ಕಾರವು ರಾಜ್ಯದ ಧ್ಯೇಯವನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಸಾಧನ ವಿಶೇಷ. ದೇಶದ ಹಿತಕ್ಕನುಗುಣವಾದ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಮಾಡು ವುದು, ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವುದು, ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ದೊರಕಿಸುವುದು—ಇವು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯಗಳು. ಈ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದಲೂ ಮಿತ ವ್ಯಯದಿಂದಲೂ ನಿಯಮ ನಿಬಂಧನೆಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿಯೂ ನಡೆಯಿಸುವ ಕ್ರಮ ಅಥವಾ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಆಡಳಿತವೆಂದು ಹೆಸರು.

ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದ ತತ್ವ, ಪ್ರಯೋಗ—ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗ ಭಾಗವೇ ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿರುವುದು. ಜನಜೀವನ ತೊಡಕಾಗಿ, ಹಲವಾರು ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಸರ್ಕಾರದ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಈಡಾಗುತ್ತಿರುವುದೂ ಒಂದು ಕಾರಣ. ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ ಶಾಂತಿಸ್ಥಾಪನೆಗಳಲ್ಲದೆ ಪ್ರಜಾಪಾಲನೆಯೂ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂಬ ನೀತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಜನರು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನಾನಾವಿಧವಾದ ಸಹಾಯ, ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರಣ. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮನೋಭಾವವು ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ, ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಿರುವಂತೆಯೇ ಆಡಳಿತಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನೂ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿದೆ. ಒಂದೆರಡು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳು, ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಪ್ರಾಂತಗಳು, ವಸತಿ ವಾಹನಗಳು—ಎಲ್ಲವೂ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿವೆ. ಒಂದು ದೇಶದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅದರ ಆಡಳಿತದ ನೀತಿ ರೀತಿಯೇ ಒರೆಗಲ್ಲಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಸರ್ಕಾರದ ವ್ಯಾಪನೆ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ದೇಶಾದ್ಯಂತವೂ ಒಳಪಟ್ಟಿರುವುದು. ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಇದು ನ್ಯಾಯವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ದೇಶದ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿರುವ ಪ್ರಭುತ್ವ ಒಬ್ಬನಲ್ಲಾಗಲಿ, ಒಂದು ವಂಶದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಪಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಾಗಲಿ ಇರುವುದೇ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಐಕಮತ್ಯವಾಗಲಿ, ಶಾಂತಿಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು. ಆದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿ

ಸಿವರೆ ರಾಜ್ಯದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಒಂದೇ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವಹಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವೂ ಅಲ್ಲ, ಉಚಿತವೂ ಅಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ: ಮನುಷ್ಯನ ಶರೀರ ಒಂದು, ಅದರ ಅಂಗಗಳಾದರೋ ಅನೇಕ. ಈ ಅಂಗಗಳ ಕೆಲಸಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿದ್ದರೂ ಆ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲವೂ ಜೀವದ ಉದ್ದೇಶದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗುವುವು. ಹೀಗೆಯೇ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಾಜ್ಯದ ಉದ್ದೇಶಸಾಧನೆಯೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಬೇಕು. ಒಟ್ಟು ಶರೀರದ ಕ್ಷೇಮದ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಗದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರುವುದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಇಡೀ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮ, ಪಟ್ಟಣ, ನಗರ, ಪ್ರಾಂತಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇಕು. ಆಗಲೀಗ ರಾಷ್ಟ್ರ ನಿರ್ಮಾಣದ ಉದ್ದೇಶವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಫಲಿಸುವುದು. ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರುವ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ರಾಜ್ಯಗಳು ಇಡೀ ದೇಶದ ಹಿತಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರವನ್ನೂ ಪ್ರಾಂತಗಳ ಕ್ಷೇಮದ ಸಲುವಾಗಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯಸರ್ಕಾರವನ್ನೂ- ಅವುಗಳ ನಗರಗಳು, ಪಟ್ಟಣಗಳು, ಹಳ್ಳಿಗಳು—ಇವುಗಳ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರವನ್ನೂ ಏರ್ಪಡಿಸಿರುವುವು. ಇಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಣ ಮತ್ತು ನಗರಗಳ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಹು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಪೌರರಿಗೆ ನಾನಾವಿಧವಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವುವು. ಇವೇ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು. ಇವುಗಳ ಆಡಳಿತವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ವಿವರಿಸುವುದೇ ಈ ಪುಟ್ಟ ಪುಸ್ತಕದ ಉದ್ದೇಶ.

೨. ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲದ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು

ಪಟ್ಟಣ, ನಗರ, ಗ್ರಾಮ—ಇವು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಪರಸ್ಪರ ಆಧಾರವಾದುವು. ಜನಜೀವನಕ್ಕೆ ಇವು ಮೂರೂ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಪಟ್ಟಣವಾಸಿಗಳ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಆವಶ್ಯಕವಾದ ದವಸ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಗ್ರಾಮಗಳು ಹೇಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಪಟ್ಟಣಗಳೂ ನಗರಗಳೂ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೂ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿರುವುವು. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಮ ಮತ್ತು ನಗರಗಳೆರಡರ ಸೇವೆಯೂ ಬೇಕು.

ಪಟ್ಟಣಗಳೂ ನಗರಗಳೂ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಕೇಂದ್ರಗಳು. ನಾಗರಿಕ ಜೀವನವೆಂದರೆ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವರ ಜೀವನ ಕ್ರಮವೆಂದರ್ಥ. ರಾಜಕೀಯ, ಆರ್ಥಿಕ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಚಳುವಳಿಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಾಗಿಯೇ ಪಟ್ಟಣ, ನಗರಗಳು ಇರುವುವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ನಾಗರಿಕತೆಯು ಎಷ್ಟು ಪುರಾತನವೋ ನಗರಗಳು ಕೂಡ ಅಷ್ಟೇ ಪುರಾತನವಾದುವು. ನಗರಗಳು ನಾಗರಿಕತೆಗೆ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮಾನವ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿರುವುವು.

ನಮ್ಮ ದೇಶ ಬಹಳ ಪುರಾತನವಾದುದು. ಪೂರ್ವ ಕಾಲದ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಣ, ನಗರಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ವಿರಳವಾದರೂ ಅವು ಕೀರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇತರ ದೇಶದ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೂ ನಗರಗಳಿಗೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗಿನ ಪಟ್ಟಣಗಳು ಆರ್ಥಿಕಜೀವನಕ್ಕೂ ನಾಗರಿಕಜೀವನಕ್ಕೂ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟವು. ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರ ಸಾಂಘಿಕ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರ

ಸ್ವಭಾವಗಳಿಗೆ ಆ ಕಾಲದ ಪಟ್ಟಣಗಳೇ ದೊಡ್ಡ ನಿದರ್ಶನ. ಆಗ ಅನೇಕ ಕುಲಗಳು (ಸಾಮಾಜಿಕ ಗುಂಪುಗಳು), ಗಣಗಳು (ರಾಜಕೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು) ಶ್ರೇಣಿಗಳು (ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು) ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಕಾರ್‍ಯಗಳ ಮೂಲಕ ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ತಂದಿದ್ದವು. ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಉಪನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ, ನ್ಯಾಯವನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕನ್ನೂ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಪಡೆದು ಬಹು ಪ್ರಾಬಲ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದವು. ಆಗಿನ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವು ಹೊಸದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಗುಂಪಿನ ಜನರು ಆ ಗುಂಪಿನ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರಬೇಕೆಂದೂ, ಅವರಿಗೆ ವಾಕ್‌ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿರಬೇಕೆಂದೂ ಆ ಗುಂಪಿನ ಆಡಳಿತವನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಗುಂಪಿನ ಸಮಿತಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರರಾಗಿರಬೇಕೆಂದೂ ಸಂಪ್ರದಾಯವಿತ್ತು. ಒಂದುಕಡೆ ಕುಲ, ಗಣ, ಶ್ರೇಣಿಗಳು, ಅವುಗಳ ಐಶ್ವರ್ಯ, ಸ್ವತಂತ್ರ ಆಡಳಿತಗಳಿಂದ ದೇಶದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದವು; ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಅವುಗಳ ಪ್ರಾಬಲ್ಯದಿಂದ ಕೇಂದ್ರಸರಕಾರವನ್ನು ಕೂಡ ಪ್ರತಿಭಟಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು. ದೇಶೋನ್ನತಿಗೆ ಆಧಾರವಾದ ಇಂತಹ ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ರಾಜನು ಸಾಮ, ದಾನ, ಭೇದೋಪಾಯಗಳಿಂದ ತನಗೆ ಸಹಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವ ಭಾರತದ ವಚನವು ಆ ಗುಂಪುಗಳ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದು. ಚಾಣಕ್ಯನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಶಾಲೆ, ಗಜಶಾಲೆಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳು ಸಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದವೋ ಅವು ಆಗಿನ ಶ್ರೇಣಿಮುಖ್ಯರಿಗೂ ಸಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಂದಮೇಲೆ ಶ್ರೇಣಿಗಳು ಪ್ರಬಲವಾಗಿದ್ದವು ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಕಾಲದ ಪಟ್ಟಣಗಳು ತಮಗೆ ಸೇರಿದ ನಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಪರರಾಯರ ಭೀತಿಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದಲ್ಲದೆ ಪೌರರ ಆಡಳಿತ ಕೇಂದ್ರಗಳಾಗಿಯೂ ನಾಗರಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮಹದಾಶ್ರಯಗಳಾಗಿಯೂ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿಯೂ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ರತ್ನಪ್ರಾಯವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದವು ಎಂಬುದು ಕೌಟಿಲ್ಯನ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದಲೂ ಗುಪ್ತಸಂತತಿಗೆ ಸೇರಿದ ರಾಜರ ಶಾಸನಗಳಿಂದಲೂ ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದಲೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು.

ಆಧುನಿಕ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರ ನಾಗರಿಕತೆಗೆ ಪೂರ್ವಕಾಲದ ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶವು ಮಾತೃಸ್ಥಾನ. ಗ್ರೀಸ್‌ದೇಶದ ಚರಿತ್ರೆ ಎಂದರೆ ಆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯ ಪಟ್ಟಣಗಳ ಚರಿತ್ರೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ, ವಿಜ್ಞಾನ, ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ, ಕಲಾಚತುರತೆ, ರಾಜನೀತಿ ನೈಪುಣ್ಯ, ನಿಶ್ಚಲವಾದ ದೇಶಾಭಿಮಾನ, ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಜೀವನದ ಉದಾತ್ತ ಧ್ಯೇಯಗಳಿಗೂ ಅವುಗಳ ಸಾಧನೋಪಾಯಗಳಿಗೂ ಪೂರ್ವಕಾಲದ ಗ್ರೀಸಿನ ನಗರವಾಸಿಗಳು, ಅದರಲ್ಲೂ ಅಥೆನ್ಸಿನ ಪೌರರು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೇ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಗಳಾಗಿದ್ದರು.

ಗ್ರೀಕರ ತರುವಾಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದ ರೋಮನ್ನರು ಕೂಡ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದವರು. ಇವರು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ನಗರ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಹೂಡಿ ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಾಹಸದಿಂದ ಇಟಲಿ ಪರ್ಯಾಯದ್ವೀಪವನ್ನೂ ಮೆಡಿಟರೇನಿಯನ್ ಸಮುದ್ರದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ದೇಶಗಳನ್ನೂ ಜಯಿಸಿ ದೊಡ್ಡ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು. ರೋಮನ್ನರ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯದ ವೈಭವ, ಆಡಳಿತದ ದಕ್ಷತೆ, ಶಿಸ್ತು, ಕಾನೂನುಗಳ ರಚನೆ, ಶಾಂತಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ—ಇವು ಚರಿತ್ರಾರ್ಹವಾಗಿರುವುವಲ್ಲದೆ

ಈಗಲೂ ಅನೇಕರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾಗಿರುವುವು. ಜಯಿಸಿದ ದೇಶಗಳನ್ನು ಊರ್ಜಿತಗೊಳಿಸುವುದು, ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು, ತಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯ ಪದ್ಧತಿ, ಭಾಷೆ ಮೊದಲಾದ ನಾಗರಿಕ ಜೀವನ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಹರಡುವುದು—ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಂದ ಇವರು ಅಲ್ಲಲ್ಲೇ ಅಧಿನಿವೇಶ (ಕಾಲೋನಿ)ಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಇಂತಹ ಅಧಿನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರೋಮನ್ನರು ರೋಮ್‌ಪಟ್ಟಣದ ನಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅನುಭವಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾತೃಭೂಮಿಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಜಯಿಸಿದ ಪ್ರಾಂತಗಳನ್ನು ಇತರ ಪ್ರಾಂತಗಳ ಸಂಪರ್ಕವಿಲ್ಲದಂತೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವುದು, ಆ ಪ್ರಾಂತಗಳ ಜನರಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಕಂದಾಯಗಳನ್ನು ಹೊರಿಸುವುದು, ಅವರನ್ನು ನಿರಾಯುಧರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು — ಇವೇ ರೋಮನ್ನರ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯದ ಆಡಳಿತದ ರಹಸ್ಯ. ಜಯಿಸಿದ ಪ್ರಾಂತಗಳನ್ನು ಇವರು ಹೀನದೆಸೆಗೆ ತಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಂತಗಳ ಜನರಿಗೆ ಇತರ ಪ್ರಾಂತಗಳೊಡನೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಲೂ ವಿವಾಹ ಬೆಳೆಸಲೂ ಅಗತ್ಯವಾದ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ರೋಮನ್ನರು ಕೊಟ್ಟರು. ಇಂತಹ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗೂ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೂ "ಮ್ಯುನಿಸಿಪಿಯ" ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂತು. ರೋಮನ್ನರ ಹೆಚ್ಚು ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದ ಜನರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಆಡಳಿತದ ಹಕ್ಕೂ ಲಭಿಸಿತು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಜಯಿಸಿದ ಪ್ರಾಂತಗಳ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ವಿಧವಾದ ಹಕ್ಕು ಅಥವಾ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ರೋಮನ್ನರು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾಂತ ಅಥವಾ ಪಟ್ಟಣದೊಡನೆ

ರೋಮನ್ನರು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆಯಾ ಪ್ರಾಂತ ಅಥವಾ ಪಟ್ಟಣಗಳು ಹೊಂದಬಹುದಾದ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಒಪ್ಪಂದಗಳಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕೆಲವು ಕಾಲಾನಂತರ ಇಟಲಿದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಹಕ್ಕುಗಳು ದೊರೆತವು. ಅವುಗಳ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರಜಾಸಮಿತಿ, ಸೆನೆಟ್ ಎಂಬ ಶ್ರೀಮಂತರ ಸಭೆ, ಅನೇಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು (ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್ಸ್), ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನಗಳು ಇವು ಏರ್ಪಾಡಾದವು. ಈ ಹಕ್ಕುಗಳು ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳೊಳಗೆ ಇಡೀ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೂ ದೊರೆತವು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಪ್ರಜಾಸಮಿತಿ, ಸೆನೆಟ್, ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನಗಳು, ಸೈನ್ಯ, ಪೋಲಿಸ್, ಹಣಕಾಸಿನ ಮೇಲಿನ ಆಡಳಿತ—ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ದೊರೆತವು. ಮುನಿಸಿಪಾಟಿಗಳ ಹಣಕಾಸಿನ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರ ಆಡಿಟರು ಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿತು. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಸಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗಲೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾರುವಾಗಲೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಿಟರುಗಳ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ನಿಬಂಧನೆಗಳು ಆಚರಣೆಗೆ ಬಂದವು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರೋಮನ್ನರ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವು ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳೇ ಮೇಲ್ಪಂಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದವು. ಜಯಿಸಿದ ಪ್ರಾಂತ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಪೂರ್ಣಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದು ರೋಮನ್ನರ ಸಂಕಲ್ಪವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೂ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಆಡಳಿತ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತಂದವರಲ್ಲಿ ರೋಮನ್ನರು ಮೊದಲನೆಯವರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಆ ಕಾಲದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಕ್ರಮಿಸಿದ್ದ ರೋಮನ್ನರ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯವು ಸುಮಾರು ೫೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಬೆಳೆದು ಕೊನೆಗೆ ಒಡೆದು ಆ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲಮಾಡಿತು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಅನಾಯಕತ್ವ ತಲೆದೋರುತ್ತಾ ಬಂದಿತು. ಈ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನುದಾರರೂ ಕ್ರೈಸ್ತಮಠಾಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಅತಿ ಪ್ರಾಬಲ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಕೈಗಾರಿಕೆ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು ಜೀವನೋಪಾಯಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅನೇಕರು ನಗರಗಳನ್ನು ಸೇರಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಜೀವಕಳೆಯನ್ನು ತುಂಬಿದರು. ಆರ್ಥಿಕಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡ ಪಟ್ಟಣಗಳು ಸ್ವತಂತ್ರ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದಾಡಲುಪಕ್ರಮಿಸಿದವು. ದ್ರವ್ಯಸಹಾಯವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಕಾಲದ ರಾಜರು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆದು ಅವುಗಳಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಆಡಳಿತದ ಸನ್ನದುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅಂತಹ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಛಾರ್ಟರ್ಡ್ ಟೌನ್ಸ್‌ಗಳೆಂದು ಹೆಸರು ಬಂತು. ಸ್ವತಂತ್ರಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೂ ಇತರ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ಹೋರಾಟವುಂಟಾಗಿ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಸರ್ಕಾರಗಳು ಏರ್ಪಾಡಾದವು. ಆ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲೂ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲೂ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ರಕ್ಷಣಾಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಬಲುಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಂದುವರಿದವು. ಆ ಪಟ್ಟಣಗಳು

ಸಂಪತ್ತು, ಸ್ವತಂತ್ರಾಧಿಕಾರ ಇವುಗಳಿಂದ ಅತಿ ಪ್ರಾಬಲ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆ ಕಾಲದ ರಾಜರು ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಹೆದರಿಸುವಂತಿದ್ದವು. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಇಟಲಿಗೆ ಸೇರಿದ ವೆನಿಸ್, ಜಿನೋವಾ, ಹ್ಯಾನ್ಸಿಯಾಟಿಕ್ ಲೀಗ್ ಎಂಬ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಸೇರಿದ್ದ ಕೊಲೋನ್, ಬ್ರನ್ಸ್ವಿಕ್, ಲ್ಯುಬೆಕ್, ಡ್ಯಾನ್ಜಿಗ್ ಮೊದಲಾದ ಜರ್ಮನೀದೇಶದ ಪಟ್ಟಣಗಳು ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದವು. ಇಟಲಿದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಲಾಂಬಾರ್ಡಿ ಪಟ್ಟಣಗಳು ರಕ್ಷಣೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಫ್ಲಾರೆನ್ಸ್ ಪಟ್ಟಣ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಕಾಲದ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿದ್ದವು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಯೂರೋಪಿನ ಮಧ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಣಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದು ನಾಗರಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೈಲಾದಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಜಾ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದವು.

ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಬಲವಾಗಿ, ರಾಜರ ಅಧಿಕಾರ ದರ್ಪಗಳಿಂದ ಪಟ್ಟಣಗಳ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವು ಕಡಮೆ ಯಾಯಿತು. ಆದರೆ ೧೯ನೆಯ ಶತಮಾನದಿಂದೀಚೆಗೆ ಪುನಃ ಅವು ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನಾಗರಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ವನ್ನು ಕೊಡಲಾರಂಭಿಸಿರುವುವು. ಈ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿ ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಕ್ರಾಂತಿಯು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೆನ್ನಬಹುದು. ಆ ಕ್ರಾಂತಿಯು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಿಂದ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆವರಿಸಿತು. ಅದರ ಫಲವಾಗಿ ಕಾಡುಗಳು ಊರುಗಳಾದವು. ಹಳ್ಳಿಗಳು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಾ ದವು. ಜನರು ತಂಡೋಪತಂಡವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊಸ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಸೇರಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರ, ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು, ರೈಲು, ಜಹಜು ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ನಾನಾವಿಧವಾದ ಆರ್ಥಿಕ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಿದುವು. ಇಂತಹ ಚಳುವಳಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನಸಾಂದ್ರತೆ ಅಧಿಕವಾಗುತ್ತ ಬಂತು. ಒಂದು ಕಡೆ ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಪೈಪೋಟಿ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಯಜಮಾನರ ಸ್ವಾರ್ಥ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಕೂಲಿಗಾರರ ಕಷ್ಟಜೀವನ, ಇವು ದಿನೇ ದಿನೇ ಅಧಿಕವಾಗುತ್ತ ಬಂದು ನಗರಜೀವನವನ್ನು ತೊಡಕಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿದವು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಜನಜಾಗ್ರತಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಈ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳ ನಿವಾಸಿಗಳು ಅವುಗಳ ಆಡಳಿತವನ್ನು ತಾವೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಭಿಲಾಷೆಪಟ್ಟರು. ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಆ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟವೆಂದೇ ತೋರಿತು. ಈ ಎರಡು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಆಡಳಿತದ ಅಧಿಕಾರ ದೊರೆತು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳೆಂಬ ಪೌರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸ್ಥಾಪಿತವಾದುವು.

೩. ಆಧುನಿಕ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು

ಮುನಿಸಪಾಲಿಟಿ ಎಂದರೆ ಒಂದು ಪಟ್ಟಣ ಅಥವಾ ನಗರದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಸಂಸ್ಥೆ. ಪೌರರ ಆರೋಗ್ಯ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ರಕ್ಷಣೆ, ನೀರು, ದೀಪ, ವಸತಿ ಮುಂತಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಧ್ಯೇಯಗಳು. ಇದು ಇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೇಲೂ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮೇಲೂ ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ಹೂಡ ಬಹುದು; ಇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ಮೇಲೂ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಹೂಡಬಹುದು. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಮುದ್ರೆಉಂಗುರ, ಅಧಿಕಾರಿ ವರ್ಗ, ಬೊಕ್ಕಸ, ಉಪನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರಿಂದ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ—ಇವೆಲ್ಲವೂ ಉಂಟು.

ಆದರೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಪಾರಮ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಅನುಮತಿ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ಅಧಿಕಾರದ ಎಲ್ಲೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವುದೂ ಸಂಕುಚಿಸುವುದೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ. ಇವೆರಡರ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ವಿಧವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶ ಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ರೀತಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುವುದು. ಮುನಿಸಿ ಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಡಳಿತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡದೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದ ಕೈಗೊಂಬೆಗಳಂತೆ ಮಾಡು ವುದು ಒಂದುವಿಧ. ಫ್ರಾನ್ಸ್ ದೇಶದ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳೇ

ಇದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನ. ಆ ದೇಶದ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಆಜ್ಞಾವರ್ತಿಗಳು. ಮುನಿಸಿಪಲ್ ತೆರಿಗೆ, ಕಂದಾಯ, ಆಸ್ತಿ, ಪೋಲಿಸ್–ಇವುಗಳ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣಾಧಿಕಾರವುಂಟು. ಅವುಗಳ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಬರುವ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವು ಕೂಡ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನಕ್ಕೇ (ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ಕೋರ್ಟು) ಸೇರಿರುತ್ತದೆ.

ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರವು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡಬಹುದೊ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಶಾಸನಗಳ ಮೂಲಕ ಕೊಟ್ಟು ಅವುಗಳ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗದಿರುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ವಿಧ. ಅಮೆರಿಕಾ ಸಂಯುಕ್ತ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳಾಗಿವೆ. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಸ್ಥಾನ (ಉಪರಾಜ್ಯ) ನಿರ್ಣಯಿಸುವುದು. ಹಾಗೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಒಂದಾವರ್ತಿ ಸ್ವತಂತ್ರಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಸರ್ಕಾರ ಆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ಆಡಳಿತ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತಲೆ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ ಶಾಸನವನ್ನು ಮೀರದಂತೆ ಅವು ಸ್ವತಂತ್ರ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಯಿಸಬೇಕು. ಪೌರರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ, ಕಂದಾಯಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದು, ಪುರದ ರಕ್ಷಣೆಗೋಸ್ಕರ ಪೋಲಿಸ್ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ಸೂಕ್ತವಾದ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು, ನೀರು, ದೀಪ, ವಾಹನ ಮುಂತಾದ ಸೌಕರ್ಯ

ಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು, ನ್ಯಾಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವುದು—ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಆಯಾ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ನಡೆಸಬಹುದು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಉಪರಾಜ್ಯದ ಸರ್ಕಾರವು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ಸ್ವತಂತ್ರವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಮೆರಿಕಾದೇಶದ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳೂ ಕೂಡ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕಾಲ ಧರ್ಮ ವ್ಯತ್ಯಾಸದಿಂದ ಉಪರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒಳಪಡುತ್ತಿರುವುವು. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ವರಮಾನ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ನಿಪುಣರ (ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ಸ್) ಸಲಹೆಗಳ ಸೌಲಭ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಆಡಳಿತ ಕಾರ್ಯಗಳು ಬರಬರುತ್ತಾ ಅತಿ ಜಟಿಲವಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಅವು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೋರುತ್ತಿರುವುವು.

ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಕ್ಕಾಗಲಿ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ಒಳ ಆಡಳಿತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಲಿ ಕುಂದು ಬಾರದಂತೆ ಆಡಳಿತ ಸಾಮರಸ್ಯವಿರುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿಯದು. ಇದಕ್ಕೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಒಳ್ಳೆಯ ನಿದರ್ಶನಗಳು. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಆ ದೇಶದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಅಂದರೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಿಂದ ಪುರಾಡಳಿತದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತವೆಯಾದರೂ ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಸೌಹಾರ್ದವಿರುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ, ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ಸ್ವತಂತ್ರಾಡಳಿತ-ಇವುಗಳೆರಡಕ್ಕೂ ಕುಂದಕ ಬರದಂತೆ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿರುವುದು ಇಂಗ್ಲಿಷರ ಆಡಳಿತದ ರೀತಿ. ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಆಡಳಿತವು

ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕೆಂಬುದು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯ ಉದ್ದೇಶವೇ ಹೊರತು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ಸ್ವತಂತ್ರಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಬೇಕೆಂಬುದಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವ ಸಾಲ, ಅವುಗಳ ಆಯವ್ಯಯವನ್ನು ತನಿಖೆಮಾಡುವುದು, ಆಡಳಿತ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು ಹೇಳುವುದು, ದ್ರವ್ಯಾಭಾವವಿರುವ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ದ್ರವ್ಯಸಹಾಯವನ್ನು(ಗ್ರಾಂಟು) ಮಾಡುವುದು, ಅಸಭ್ಯರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಿರುವ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ಗ್ರಾಂಟುಗಳನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸುವುದು, ದಾರಿದ್ರ್ಯ ನಿವಾರಣೆ—ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರವು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ನಡೆಯಿಸುತ್ತಿರುವುದು.

ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಂತೆ ಹೆಜ್ಜೆಹೆಜ್ಜೆಗೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಎಂದರೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಎಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥ. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಅಧಿಕಾರ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವೆಂದರೆ ಶಾಸನಪ್ರಾಬಲ್ಯವೆಂದು ವಿಶೇಷಾರ್ಥ. ಜರ್ಮನಿ, ಫ್ರಾನ್ಸ್ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯಾದರೋ ಶಾಸನಗಳ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ದರ್ಪವೇ ಅಧಿಕ. ಫ್ರಾನ್ಸ್ ಜರ್ಮನಿ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸುವುದು, ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಕೊಡುವ ತೀರ್ಪನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಬಲ್ಲದು, ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ವಜಾಮಾಡಬಲ್ಲದು, ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಸಮಿತಿಗೂ ಕೂಡ ಮುಟ್ಟುಗೋಲು ಹಾಕಬಲ್ಲದು. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ

ಆ ದೇಶಗಳ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಆಧೀನದಲ್ಲಿರುವುವು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿಯಾದರೊ ಕೇಂದ್ರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ದರ್ಪಕ್ಕಿಂತಲೂ ಶಾಸನದಿಂದ ವಿಧಾಯಕವಾದ ನೀತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮನ್ನಣೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ಸ್ವತಂತ್ರ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಡಚನೆ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿಯೂ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿಯೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಪ್ರಜಾಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುವು.

ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಾದರೋ ಇನ್ನೂ ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಇವುಗಳಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಮಾದರಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಆ ಮಾದರಿ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೂ ನಮ್ಮ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೂ ಅಜಗಜಾಂತರ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ೧೮೭೦ನೆಯ ಇಸವಿಯವರೆಗೆ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಮದರಾಸ್, ಬೊಂಬಾಯಿ, ಕಲ್ಕತ್ತಗಳನ್ನು ಹೊರತು ಇತರ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಲಾರ್ಡ್ ಮೇಯೋ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಸ್ಥಳೀಯ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಗೆ ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವತಂತ್ರಾಧಿಕಾರ ದೊರೆಯಿತು. "ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಆರೋಗ್ಯ, ರಸ್ತೆ, ಸೇತುವೆ ಮೊದಲಾದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ವಿಚಕ್ಷಣೆಯಿಂದ ನಡಸಬೇಕಾದರೆ ಆ ಕೆಲಸಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯಪ್ರಾಂತಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಬೇಕು" ಎಂಬ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮೊದಲಾಯಿತು. ಇವನ ತರುವಾಯ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ರಿಪ್ಪನ್ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರಕಾರ ಪದ್ಧತಿಗೆ

ಮತ್ತಷ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟನು. ಯಾವಯಾವ ಪ್ರಾಂತ
ಗಳಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ಜನರು ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿ ದೇಶಸೇವೆಗೆ ಸಿದ್ಧ
ರಾಗಿರುವರೋ ಅಲ್ಲಿನ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರಾ
ಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂಬುದು ಅವನ ನೀತಿ.
ಈ ಸುಧಾರಣೆಗಳು ಕೂಡಲೆ ಫಲಿಸಿದ್ದರೂ ಕ್ರಮೇಣ ಜನರ
ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ, ರಾಜ್ಯ ನಮ್ಮದು, ಆಡಳಿತದ
ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಮಗೆ ಸೇರಿದ್ದು ಎಂಬ ಹೊಸ ತಿಳಿವು ಉತ್ಸಾಹ
ಗಳನ್ನು ಜನರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಸುವುವು ಎಂದು ಅವನು ನಂಬಿದ್ದನು.
ಈ ಸುಧಾರಣೆಗಳಿಂದಲೂ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರಕಾರಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯು
ಮುಂದುವರಿಯಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಡೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ
ತಾತ್ಸಾರ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಜನರ ಅಜ್ಞಾನ, ದಾರಿದ್ರ್ಯ—
ಇವು ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ವತಂತ್ರಾಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಅಡಚಣೆಗಳಾಗಿದ್ದವು.
೧೯೦೯ರಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗವನ್ನು
ಸ್ಥಳೀಯ ಸರಕಾರಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ 'ಅವ
ಕೇಂದ್ರಿಕರಣ ಕಮಿಟಿ' ಏರ್ಪಾಡಾಯಿತು. ಸ್ಥಳೀಯ
ಸರ್ಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ ಚುನಾಯಿತರಾದ ಅಧಿಕಾರಿ
ಗಳಿರಬೇಕು, ಚಿಲ್ಲರೆ ವರಮಾನದ ಬಾಬುಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರ
ಸರ್ಕಾರ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಬೇಕು; ಸ್ಥಳೀಯ
ಸರ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಲೋಕಲ್
ಸೆಲ್ಫ್ ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಇಲಾಖೆಯೊಂದನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು;
ನೀರು, ಆರೋಗ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಜಾಸೌಕರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ
ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ದ್ರವ್ಯಸಹಾಯ
ಮಾಡಬೇಕು—ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಸುಧಾರಣೆಗಳು ರೂಢಿಗೆ
ಬಂದವು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯು

ಮುಂದುವರಿಯಲಿಲ್ಲ. ಹೀನಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರ ಗಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಗೌರ್ನರ್-ಜನರಲ್ ಛೆಂಸ್ಪರ್ಡ್ ಆಚರಣೆಗೆ ತಂದನು (ಮಾಂಟೆಗ್ಯೂ-ಛೆಂಸ್ಫರ್ಡ್ ಸುಧಾರಣೆ). ಚುನಾವಣೆ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು, ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಆಯವ್ಯಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಡ್ಡಿಬರಕೂಡದು, ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರದ ಸಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಚುನಾಯಿತರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ನಾಮ ಕರಣ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಓಟು ಕೊಡುವ ಹಕ್ಕು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ದೊರೆಯಬೇಕು, ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ಪೌರರಿಂದ ಚುನಾಯಿತನಾದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ನನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು—ಈ ರೀತಿಯಾದ ಸುಧಾರಣೆಗಳು ಆಚರಣೆಗೆ ಬಂದವು.

ಪ್ರಕೃತ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೮೦೦ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿವೆ. ಇವು ಆಯಾಯ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಆಯಾಯ ಪ್ರಾಂತ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿರುವುವು. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ಇಂಡಿಯಾ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನೇರವಾದ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ; ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಆ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಪೂರ್ಣಾಧಿಕಾರವಿರುವುದು. ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಆಡಳಿತದ ವರದಿ ಯನ್ನು ಕೇಳುವುದು, ಸಂದೇಹಬಂದಾಗ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಆಡಳಿತವನ್ನು ತನಿಖೆ ಮಾಡುವುದು, ಹದಗೆಡುತ್ತಿರುವ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅಧಿ ಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವುದು, ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಆಡಳಿತಗಳ

ಹೀಗೆಯೇ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಆಜ್ಞೆಮಾಡುವುದು, ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಒಪ್ಪಿ ಕಳುಹಿಸುವ ಉಪನಿಯಮ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುವುದು ಅಥವಾ ರದ್ದುಮಾಡುವುದು, ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಅಥವಾ ಮುಟ್ಟುಗೋಲು ಹಾಕುವುದು—ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಪ್ರಾಂತಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಇದೆ. ಪ್ರಜಾಕ್ಷೇಮದ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತದ ವಿಚಕ್ಷಣೆಯ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಈ ನಿರ್ಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನ್ಯಾಯವೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಸ್ವತಂತ್ರಾಧಿಕಾರಕ್ಕಿಂತ ನಿರ್ಬಂಧಗಳೇ ಅಧಿಕವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯದೇಶಗಳ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

೪. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು

ಒಂದು ದೇಶದ ಜನರು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಆ ದೇಶದ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗಿರುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೇ ಹೆಗ್ಗುರುತು. ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಜನರ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವು ದಲ್ಲದೆ ಆಡಳಿತವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರಥಮ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವುವು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ತತ್ವಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ರಚಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಲ್ಲ. ಆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವುದೀಗ ಕಷ್ಟ. ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡದೆ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದ ಮೂಲಕವೇ ಸ್ವತಂತ್ರ ತತ್ವವನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವುದೆಂದರೆ ಮರಳಿನ ಪಾಯದಮೇಲೆ ಮಹಲನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಂತಾಗುವುದು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಸತ್ವವನ್ನು ತಳಪಾಯದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಜನರಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲೇಯರು ಆದರ್ಶಪ್ರಾಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆಂಗ್ಲೇ ಯರ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೇ ಇದಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ನಿದರ್ಶನ.

ನಗರಾಧ್ಯಕ್ಷ : ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮುನಿಸಿ ಪಾಲಿಟಿಯ ಆಡಳಿತದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ನಗರಾಧ್ಯಕ್ಷ (ಮೇಯರ್) ಪುರಪ್ರಮುಖರು (ಏಲ್ಡರ್‌ಮೇನ್), ಪುರಸಮಿತಿ (ಕೌನ್ಸಿಲ್), ಪುರಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಿರುವುದು. ನಗರಾ ಧ್ಯಕ್ಷನು ಪುರಸಮಿತಿಯಿಂದ ಚುನಾಯಿತನಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠಾ ಧಿಕಾರಿ. ಅಧ್ಯಕ್ಷನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರುವ ಉಮೇದುವಾರನಿಗೆ ಪುರಸಮಿತಿಗೆ ಉಮೇದುವಾರರಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವವರಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಆದರೆ ಚುನಾಯಿತನಾಗಬೇಕಾ ದರೆ ಅವನು ಪೌರರಲ್ಲಿ ಗಣ್ಯನಾಗಿಯೂ ಅನುಕೂಲಸ್ಥ

ನಾಗಿಯೂ ಇರಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದದ್ದು ಆಡಳಿತದ ಅನುಭವವಲ್ಲ, ದ್ರವ್ಯಾನುಕೂಲ. ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬರುವ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯು ಅಧ್ಯಕ್ಷನಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಅಧ್ಯಕ್ಷನ ಅಧಿಕಾರಾವಧಿ ಒಂದು ವರ್ಷ. ಇವನಿಗೆ ವೇತನವಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷಸ್ಥಾನದ ಗೌರವವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಗೌರವಸಂಭಾವನೆ ಉಂಟು. ಯೋಗ್ಯವಾದ ವೇತನವನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಕೊಡಬಲ್ಲವೇ ಹೊರತು ಸಣ್ಣ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಕೊಡಲಾರವೆಂದು ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಪೌರರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಭೆಯ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು ನಗರಾಧ್ಯಕ್ಷನ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುವು. ಆಡಳಿತದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷನ ಕೈವಾಡ ಕಡಿಮೆ. ಸಮಿತಿಯು ಕೊಡುವ ತೀರ್ಪನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ನೌಕರರನ್ನು ನೇಮಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಿಗೆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಗಣ್ಯಸ್ಥಾನವುಂಟು. ಅಲ್ಲಿನ ವಿಶೇಷ ಕಾರ್ಯಗಳು ಅಧ್ಯಕ್ಷನ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುವು. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗೆ ಸೇರಿದ ಉಪಸಮಿತಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅಧ್ಯಕ್ಷನೇ ಅಗ್ರಾಸನವನ್ನು ವಹಿಸುವನು. ಪೌರರ ದೈನಂದಿನ ಅಹವಾಲುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಜನರಿಗೆ ನೆರವಾಗುವುದು ಅಧ್ಯಕ್ಷನ ಮತ್ತೊಂದು ಕರ್ತವ್ಯ. ಪುರಪ್ರಮುಖರು (ಏಲ್ಡರ್ ಮೆನ್) ಕೂಡ ಸಮಿತಿಯಿಂದಲೇ ಚುನಾಯಿತರಾದವರು. ಪುರಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರ ಒಟ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೧/೩ ಭಾಗದಷ್ಟು ಪುರಪ್ರಮುಖರಿರಬಹುದೆಂದು ಶಾಸನವಿರುವುದು.

ಪುರಪ್ರಮುಖರ ಅಧಿಕಾರಾವಧಿ ೬ ವರ್ಷಗಳು. ಇವರ ಪೈಕಿ ೧/೨ ಭಾಗ ೩ ವರ್ಷಗಿಳಿಗೊಂದಾವರ್ತಿ ಕೆಲಸದಿಂದ ನಿವೃತ್ತ ರಾಗುವರು. ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಪರಿಶ್ರಮವಿರುವವರನ್ನೇ ಪುರ ಪ್ರಮುಖರನ್ನಾಗಿ ಚುನಾಯಿಸುವುದು ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಕೆಲವರನ್ನು ೩-೪ ಸಲ ಪುರಪ್ರಮುಖರನ್ನಾಗಿ ಚುನಾಯಿಸುವುದೂ ಉಂಟು. ಪುರಪ್ರಮುಖರಿಗಾಗಿ ಬೇರೆ ಸಮಿತಿಯಿಲ್ಲ. ಪುರಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇವರೂ ಇತರ ಸದಸ್ಯರೂ ಕಲೆತು ಸೌಹಾರ್ದದಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುವರು. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಪುರಪ್ರಮುಖರು ಉಪಸಮಿತಿಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿಯೂ ಚುನಾವಣೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಿಟರ್ನಿಂಗ್ ಆಫೀಸರಾಗಿಯೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದುಂಟು.

ಪುರಸಮಿತಿ: ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಪೌರರಿಂದ ಚುನಾಯಿತ ರಾದವರು. ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಚುನಾಯಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕರಾದ ಗಂಡಸರು, ಹೆಂಗಸರಿಗೆಲ್ಲಾ ಇರುವುದು. ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆ ಗನುಗುಣವಾಗಿರುವುದು. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ, ಬರ್ಮಿಂಗ್ಯಾಂನಲ್ಲಿ ೭೨, ಲಿವರ್‌ಪೂಲಿನಲ್ಲಿ ೧೩೦ ಸದಸ್ಯರಿರುವರು. ಸಣ್ಣ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಸಮಿತಿಯ ಸಭೆ ತಿಂಗಳಿಗೊಂದಾವರ್ತಿಯೂ ದೊಡ್ಡ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ಸಭೆ ವಾರಕ್ಕೊಂದಾವರ್ತಿಯೂ ಸೇರುವುದು. ನಗರಾಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಲಿ ಪುರಪ್ರಮುಖರಲ್ಲೊಬ್ಬ ನಾಗಲಿ ಅಗ್ರಾಸನವನ್ನು ವಹಿಸಿ ಸಮಿತಿಯ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪ ಗಳನ್ನು ನಡೆಯಿಸುವನು. ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಪೌರರಿಗೆಲ್ಲಾ ಅವಕಾಶವುಂಟು. ಸಮಿತಿಯು ಒಪ್ಪಿದ ಠರಾವುಗಳು ವರ್ತಮಾನಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗು

ವುದರಿಂದ ಅವುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ರಹಸ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ.

ಸಮಿತಿಯ ಅಧಿಕಾರ : ದೇಶದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾನೂನು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಕಾನೂನು, ಆರೋಗ್ಯ, ಗೃಹವಸತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾನೂನು, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೊರಡಿಸುವ ಆಜ್ಞೆಗಳು—ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಆಡಳಿತದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತವೆ.

ಪೌರರ ಆರೋಗ್ಯ, ಆಸ್ತಿಗಳ ರಕ್ಷಣೆ, ಜನ ಮತ್ತು ವಾಹನಗಳ ತಿರುಗಾಟ—ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವಾದ ಮಸೂದೆಗಳನ್ನು ಮೂರಾವರ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಿತಿಯ ಮುಂದಿಟ್ಟು, ಸದಸ್ಯರು ಚರ್ಚಿಸಿ ಒಪ್ಪಿದನಂತರ ಆ ಮಸೂದೆಗಳನ್ನು ಉಪನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಆ ದೇಶದ ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ—ಎಂದರೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಸಮಿತಿಯು ಒಪ್ಪಿದ ಉಪನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರ ರದ್ದುಮಾಡುವುದೂ ಉಂಟು.

ಸಮಿತಿಗೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಮೇಲೆ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವಿರುವುದು. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗೆ ಸೇರಿದ ಆಸ್ತಿಗಳಿಂದ ಬರುವ ಬಾಡಿಗೆ, ನೀರು, ದೀಪ, ಟ್ರಾಮ್ಸ್—ಇವುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದರಿಂದ ಬರುವ ವರಮಾನ, ಉಪನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನುಲ್ಲಂಘಿಸಿದವರ ಮೇಲೆ ವಿಧಿಸುವ ಜುಲ್ಮಾನೆ, ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕುವ ಸುಂಕ, ಪೌರರ ವರಮಾನ, ಕಸಬು, ಆಸ್ತಿಗಳ ಮೇಲಿನ ತೆರಿಗೆ—ಇವು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ವರ

ಮಾನದ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳು. ಇವುಗಳನ್ನು ವಸೂಲ್ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವೂ ವಸೂಲಾಗಿ ಬಂದ ವರಮಾನವನ್ನು ಪೌರರ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಖರ್ಚುಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವೂ ಸಮಿತಿಗೆ ಸೇರಿರುವುದು. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗೆ ಸೇರಿದ ದುಡ್ಡನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಲು ಸಮಿತಿಯು ಸ್ಥಳೀಯ ಅಥವಾ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷನ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಪಡೆಯಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲ. ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಬಜೆಟ್ಟನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೂ ಬದಲಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಸಮಿತಿಗೇ ಪೂರ್ಣಾಧಿಕಾರವುಂಟು. ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳಪಡದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಸ್ವತಂತ್ರಾಧಿಕಾರವನ್ನು ನಡೆಯಿಸುತ್ತಿರುವುವಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ದುಂದು ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಕೂಡ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುವು. ಆದರೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗೆ ಸಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿರ್ಬಂಧವಿರುವುದು. ದೀರ್ಘಕಾಲ ಸಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನೂ, ಭಾರಿ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದ ಖಜಾನೆ ಇಲಾಖೆಯ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನೂ, ಚರಂಡಿ, ಆಸ್ಪತ್ರೆ—ಇವುಗಳ ಬಡಾವಣೆಗಾಗಿ ಸಾಲಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರದ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನೂ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ನಿರ್ಬಂಧಗಳಿದ್ದರೂ ದೊಡ್ಡ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಸಾಲಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಉಪನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು, ಹಣಕಾಸಿನ ಆಡಳಿತ

ನಡೆಸುವುದು—ಇವಲ್ಲದೆ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಸಮಿತಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಗಳಿರುವುವು. ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಸರಹದ್ದಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡ, ರಸ್ತೆ, ಉದ್ಯಾನವನಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು, ಚರಂಡಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಿಸಿ ಊರಿನ ಕಶ್ಮಲವನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸುವುದು, ನೀರು, ದೀಪ, ಟ್ರಾಮ್ವೆ ಮೊದಲಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು, ಬಡವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತಹ ಸಣ್ಣ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಸುಲಭಬಾಡಿಗೆಗೆ ಕೊಡುವುದು, ಅನಾರೋಗ್ಯವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕೆಡವಿಸುವುದು, ಪೌರರ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ನಾನದ ಮನೆ, ಈಜುವ ಕೊಳ, ಬಟ್ಟೆ ಒಗೆಯುವ ಸ್ಥಳ, ವ್ಯಾಯಾಮಶಾಲೆ—ಇವುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದು, ಕಲಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಜ್ಞಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪಾಠಶಾಲೆ, ಮ್ಯೂಸಿಯಂ, ಚಿತ್ರಶಾಲೆ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು—ಇವು ಸಮಿತಿಯ ಇತರ ಅಧಿಕಾರಗಳು.

ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು :

೧. **ಕಾನೂನುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೆಲಸ :** ಪುರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ಉಪನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ; ಮುನಿಸಿಪಲ್ ನೌಕರಮಾನರನ್ನು ನೇಮಿಸುವುದು ; ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಪಡೆಯಬಹುದಾದ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು.

೨. **ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೆಲಸ :** ಪೌರರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ದೀಪಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು ; ಕಶ್ಮಲವನ್ನು ಸಾಗಿಸುವುದು ; ರೋಗನಿವಾರಣೆಗೋಸ್ಕರ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು.

೩. **ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕಾಂಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೆಲಸ:** ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಹೊರಡುವ ಶಾಸನಗಳನ್ನೂ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಮಾಡುವ ಉಪನಿಯಮಗಳನ್ನೂ ನೌಕರವರ್ಗದವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವುದು, ಕುಂಟ, ಕುರುಡ, ಮೂಕ ಮೊದಲಾದ ಅಂಗಹೀನರು, ದರಿದ್ರರು—ಇವರ ಯೋಗ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು.

೪. **ಪೌರರಕ್ಷಣೆ ಸಂಬಂಧವಾದ ಕೆಲಸ:** ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಜನರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ನ್ಯಾಯ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು; ಪೋಲಿಸ್ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಪೌರರ ಆಸ್ತಿ ಸಮೃದ್ಧಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು; ಬೆಂಕಿಯಿಂದುಂಟಾಗುವ ಅನಾಹುತಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆಮಾಡುವುದು; ಜನರ ಮತ್ತು ವಾಹನಗಳ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸುವ ಉಪನಿಯಮಗಳನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವುದು; ಅಳತೆ ತೂಕಗಳ ಉಪನಿಯಮಗಳು ವರ್ತಕರಿಂದ ಗೌರವಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವುವೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವುದು.

೫. **ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೆಲಸ:** ಪೌರರ ಜ್ಞಾನ ಸಾಧನಗಳಾದ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳನ್ನೂ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರಗಳನ್ನೂ ಮ್ಯೂಸಿಯಂಗಳನ್ನೂ ಚಿತ್ರಶಾಲೆಗಳನ್ನೂ ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು; ಶಾರೀರಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೋಸ್ಕರ ವ್ಯಾಯಾಮ ಶಾಲೆ, ಸ್ನಾನದ ಕೊಳ, ಬಟ್ಟೆ ಒಗೆಯುವ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು.

೬. **ಪ್ರಜಾನುಕೂಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೆಲಸ:** ರಸ್ತೆ, ಸೇತುವೆಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು, ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದಿಂದ ಹೊರಡುವ ಪುರರಚನೆ ಗೃಹವಸತಿ ಮತ್ತು ರಚನೆಗಳಿಗೆ

ಸಂಬಂಧವಾದ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವುದು—ಎಂದರೆ ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪ ಶಾಸ್ತ್ರಸಮ್ಮತವಾಗಿ ರಚಿಸಿ ವಾಸಕ್ಕೆ ಅಯೋಗ್ಯವಾದ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕೆಡವಿಸಿ, ವಾಸಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದು, ಬಡವರ ಸಲುವಾಗಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು.

೭. ವಾಣಿಜ್ಯ ಸಂಬಂಧವಾದ ಕೆಲಸ: ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟು, ನೀರು, ಗ್ಯಾಸು, ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ, ರೈಲು, ಬಸ್ಸು, ಟ್ರಾಮ್ಸ್ ಮೊದಲಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ತನ್ಮೂಲಕ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ವರಮಾನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು.

೮. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಬಂಧವಾದ ಕೆಲಸ: ವಯೋವೃದ್ಧರಾದ ಪೌರರ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಪೆನ್ಷನ್, ಜೀವವಿಮೆ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದು.

೯. ಹಣಕಾಸಿನ ಸಂಬಂಧವಾದ ಕೆಲಸ: ಪೌರರಿಂದ ತೆರಿಗೆ, ಕಂದಾಯಗಳನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದು; ಪೌರರಿಗೆ ವಿವಿಧ ವಿನೋದ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ವರಮಾನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು; ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪಟ್ಟಣವು ನಾನಾ ಮುಖವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡುವುದು.

ಉಪಸಮಿತಿಗಳು: ಪುರಸಮಿತಿಯು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳು ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕ ಉಪಸಮಿತಿಗಳು ಇರುವುವು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯಲ್ಲೂ ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಇಂತಹ ೨ ಕಮಿಟಿಗಳಾದರೂ

ಇರಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿರುವುದು. ರಕ್ಷಣೆಯ ಕಮಿಟಿ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕಮಿಟಿ—ಇವು ಮುಖ್ಯವಾದ ಉಪಸಮಿತಿಗಳು. ಇವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ದೊಡ್ಡ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬಹುದೆಂಬ ಸಂಪ್ರದಾಯವಿರುವುದು. ಕಮಿಟಿಗಳ ಪೈಕಿ ವರ್ಷಾದ್ಯಂತ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಕಮಿಟಿಗಳು ಕೆಲವು. ಇವುಗಳಿಗೆ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಗಳೆಂದು ಹೆಸರು. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಲಿವರ್‌ಪೂಲಿನಲ್ಲಿ ೧೪, ಬರ್ಮಿಂಗ್ಯಾಮಿನಲ್ಲಿ ೧೮ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಗಳಿರುವುವು. ವಿಶೇಷ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಏರ್ಪಾಡಾಗುವ ಕಮಿಟಿಗಳು ಕೆಲವು. ಇವುಗಳಿಗೆ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಕಮಿಟಿಗಳೆಂದು ಹೆಸರು. ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಗಳ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಉಪಸಮಿತಿಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಲಾಖೆಗಳ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿರುವುವು. ಉಪಸಮಿತಿಗಳು ತಮಗೆ ಸೇರಿದ ಇಲಾಖೆಗಳ ಆಡಳಿತವರದಿಯನ್ನು ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುವು. ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಗಳು ಅದನ್ನು ಪುರಸಮಿತಿಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು ಅದರ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುವು. ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿ ಮತ್ತು ಉಪಸಮಿತಿಗಳ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಚುನಾಯಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವರ್ಷದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಮಿಟಿ (ಸೆಲೆಕ್ಷನ್ ಕಮಿಟಿ) ಯನ್ನು ಪುರಸಮಿತಿಯು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು. ಸೆಲೆಕ್ಷನ್ ಕಮಿಟಿ ಮೊದಲಾದ ಕಮಿಟಿಗಳ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಚುನಾಯಿಸುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರುವ ರಾಜಕೀಯ ಪಂಗಡಗಳು ಚುರುಕಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುವು. ದೊಡ್ಡ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಮಿಟಿ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ೮-೧೦ರಿಂದ ೨೦ರ ವರೆಗೂ ಇರುವುದು. ಉಪಸಮಿತಿ

ಗಳಲ್ಲಿ ಪುರಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರು (ಸಾಮಾನ್ಯಸದಸ್ಯರು ಮತ್ತು ಪುರ ಪ್ರಮುಖರು) ಇರುವುದೇ ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಉಪಸಮಿತಿಗಳು ಪುರಸಮಿತಿಗೆ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಬಲ್ಲವೇ ಹೊರತು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾರವು. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ಕೆಲಸಗಳು ಹೆಚ್ಚಿದಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಕಮಿಟಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಹೆಚ್ಚುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಇಂತಹ ಕಮಿಟಿಗಳಿರುವುದರಿಂದ ವಿಶೇಷಜ್ಞರೂ ಪೌರರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೂ ಕಲೆತು ಆಡಳಿತವನ್ನು ಉತ್ತಮಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರಲು ಅವಕಾಶವೂ ಉಂಟು.

ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ನೌಕರರು: ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯಲ್ಲೂ ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಇಬ್ಬರು ನೌಕರಮಾನರಾದರೂ (ಎಂದರೆ ಗುಮಾಸ್ತೆ, ಖಜಾಂಚಿ) ಇರಬೇಕೆಂದು ಶಾಸನವಿರುವುದು. ಬೇಕಾದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಉಂಟು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯಲ್ಲೂ ಒಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರ್, ಒಬ್ಬ ಪೋಲಿಸ್ ಆಫೀಸರು, ಒಬ್ಬ ಗುಮಾಸ್ತೆ, ಒಬ್ಬ ರಸಾಯನ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಮತ್ತು ಇವರ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಕಡಿಮೆ ಸಂಬಳದ ಅನೇಕ ಸಣ್ಣನೌಕರಮಾನರು ಇರುವರು. ಪುರಸಮಿತಿಗೆ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೇಮಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಉಪಸಮಿತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದವರನ್ನು ನಾಮಕರಣಮಾಡುವುವು. ಹೀಗೆ ನಾಮಕರಣಮಾಡಿದವರನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪುರಸಮಿತಿ ಒಪ್ಪುವುದು. ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಆವಶ್ಯಕವಾಗಿರುವ ಉಮೇದುವಾರರನ್ನು ಆರಿಸು

ವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಾವುವನ್ನೂ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಏರ್ಪಡಿಸಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಯೋಗ್ಯತೆ ಉಮೇದುವಾರರಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ಸಾಕು ಎನ್ನು ವುದು ಆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ಸಂಪ್ರದಾಯ.

ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಗುಮಾಸ್ತನು (ಕ್ಲಾರ್ಕ್) ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿ. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಮಸ್ತ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳೂ ಇವನ ವಶದಲ್ಲಿರುವುವು. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗೆ ಇವನೇ ವಕೀಲ. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ನಿಯಮ ಉಪನಿಯಮ ಗಳೆಲ್ಲಾ ಇವನಿಗೆ ಕಂಠಪಾಠವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ಮೀಟಿಂಗುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಏರ್ಪಡಿಸುವವನು ಗುಮಾಸ್ತನೇ. ನಗರಾಧ್ಯಕ್ಷನ ಪಾಲಿನ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಗುಮಾಸ್ತನು ಮಾಡುವುದೇ ವಾಡಿಕೆ. ವಾರ್ಷಿಕ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಗುಮಾಸ್ತನೇ ಏರ್ಪಡಿಸುವನು. ಈ ಕಾರಣ ದಿಂದ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ಆಡಳಿತದ ದಕ್ಷತೆಗೆ ಗುಮಾಸ್ತನೇ ಮುಖ್ಯಸಾಧನವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಲ್ಲ.

ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗೆ ಸೇರಿದ ರಸ್ತೆ, ಚರಂಡಿ, ಉದ್ಯಾನವನ ಕಟ್ಟಡಗಳು—ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಂಜಿನಿಯರ್, ಸರ್ವೇಯರ್ ಮೊದಲಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ನೌಕರರೂ ಇರುವರು. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡಿರಲು ಖಜಾಂಚಿಯಿರುವನು. ವರುಷಕ್ಕೆ ಎರಡಾವರ್ತಿ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ಜಮಾಖರ್ಚಿನ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುವುದೂ ದೈನಂದಿನ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಇಡುವುದೂ ಖಜಾಂಚಿಯ ಕೆಲಸ. ಪೌರರ ಆಸ್ತಿ, ಮುನಿಸಿ ಪಾಲಿಟಿಗೆ ಸೇರಿದ ಆಸ್ತಿ—ಇವುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ

ಒಬ್ಬ ರಕ್ಷಣಾಧಿಕಾರಿ (ಛೀಫ್ ಕಾನ್ಸ್ಟೆಬಲ್) ಯನ್ನೂ ಪೋಲಿಸ್ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳನ್ನೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯೂ ಏರ್ಪಡಿಸಿರುವುದು. ಪೋಲಿಸ್ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೇಕಾದಾಗ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿ ಅದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದ್ರವ್ಯಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದೂ ಉಂಟು.

ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ತನಿಖೆಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯಲ್ಲಿ ೩ ಜನ ಆಡಿಟರುಗಳಿರಬೇಕೆಂದು ನಿಯಮವಿದೆ. ವಾರ್ಷಿಕ ಚುನಾವಣೆಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪೌರರು ಇಬ್ಬರು ಆಡಿಟರುಗಳನ್ನು ಚುನಾಯಿಸುವರು. ನಗರಾಧ್ಯಕ್ಷನು ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲೊಬ್ಬನನ್ನು ೩ನೆಯ ಆಡಿಟರನ್ನಾಗಿ ಆಯಿಸುವನು. ಈ ಮೂವರು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ಆಯವ್ಯಯದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವರು. ೨೫೦೦೦ ಪ್ರಜೆಗಳುಳ್ಳ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯಲ್ಲೂ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನಗಳಿರುವುವು. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದು ಈ ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನಗಳ ಕರ್ತವ್ಯ. ಇವುಗಳ ತೀರ್ಪಿನ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅಪೀಲು ಮಾಡಲವಕಾಶವುಂಟು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗೆ ಸೇರಿದ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತೊಂದರೆಯೂ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚುಗಳೂ ಇಲ್ಲದೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರೆಯುವಂತಾಗಿದೆ.

೫. ಫ್ರೆಂಚ್ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು

ಆಡಳಿತದ ರೀತಿ ಎರಡು ವಿಧ. ಆಡಳಿತದ ಕೆಲವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಭಾಗವನ್ನು ದೇಶದ ಸ್ಥಳೀಯ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಅವುಗಳ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವುದು ಒಂದು ವಿಧ; ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧೀನ ಮಾಡಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ವಿಧ. ಮೊದಲನೆಯ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಅಮೆರಿಕಾದ ಸಂಯುಕ್ತರಾಜ್ಯ, ಎರಡನೆಯ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಫ್ರಾನ್ಸ್ ಉದಾಹರಣೆಗಳು. ಅಧಿಕಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಶೇಖರಿಸುವುದರಿಂದ ಸ್ಥಳೀಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೆಲ್ಲ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಆಜ್ಞಾನುವರ್ತಿಗಳಾಗಿರುವರು; ಕ್ರಾಂತಿಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರದ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವಾಗಲಿ ಪೋಲಿಸ್ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಾಗಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಅಪಾಯವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಫ್ರೆಂಚರ ನೀತಿ.

ಫ್ರಾನ್ಸಿನಲ್ಲಿ ೮೭ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟುಗಳು, ೨೭೯ ಅರುಂಡಿಸ್‌ಮೆಂಟುಗಳು, ಸಾವಿರಾರು ಕ್ಯಾನ್‌ಟನ್‌ಗಳು, ೩೮೦೦೦ ಕಾಮ್ಯೂನ್ಸ್—ಇವಿಷ್ಟೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ನೇರವಾದ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುವುವು. ಫ್ರಾನ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಬೀಳದಿರುವ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತವೇ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿನ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಲ್ಲಾಗುವ ಮುಖ್ಯ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಅನುಮತಿ ಬೇಕು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಲ್ಲವೆ

ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸುಧಾರಣೆಯೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣ ಗಳಿಂದ ಫ್ರೆಂಚರಿಗೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಜೀವನಗಳು ಅಪೂರ್ವವಾಗಿರುವುವು.

ಹೀಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವುದರಿಂದ ದೇಶದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಆಡಳಿತವೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿರುವುದು; ಅಧಿಕಾರಿ ಗಳೂ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುವರು. ಆದರೆ ಆಡಳಿತ ಜನಕ್ಕೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಲಾರದು; ಆಡಳಿತದ ನೀತಿಗೂ ಪ್ರಜಾ ಮತಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧ ತಪ್ಪುವುದು. ಜನರಿಗೆ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಶಿಕ್ಷಣವೂ ದೊರೆಯಲಾರದು. ಆಡಳಿತದ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಈ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಫ್ರೆಂಚ್ ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಖಂಡಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಸರ್ಕಾರವಾದರೊ ಇಂತಹ ಖಂಡನೆಗೆ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡದೆ ಪೂರ್ವದ ಪದ್ಧತಿ ಯನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವುದು.

ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಆಡಳಿತ : ಫ್ರೆಂಚ್ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗೆ ನಗರಾಧ್ಯಕ್ಷ ಮತ್ತು ಪುರಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಮುಖ್ಯರಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು. ಅಧ್ಯಕ್ಷನು ಪುರಸಮಿತಿಯಿಂದ ಚುನಾಯಿತ ನಾದ ಪ್ರಧಾನಾಧಿಕಾರಿ. ಇವನ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರು ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಿರುವುದೂ ಉಂಟು. ದೊಡ್ಡ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ೨೫,೦೦೦ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬನಂತೆ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಚುನಾಯಿಸ ಬಹುದೆಂದೂ ಯಾವ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಒಟ್ಟು ೨೨ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರಕೂಡದೆಂದೂ ಶಾಸನ ವಿರುವುದು. ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದಾದ ಲಾಯಿನ್ಸ್ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ೧೭ ಮಂದಿ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವು ವಿಶೇಷ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು.

ಸಮಿತಿಯಿಂದ ಚುನಾಯಿತರಾದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ, ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಅಧಿಕಾರಾವಧಿ ೪ ವರ್ಷ. ಒಂದಾವರ್ತಿ ಈ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಬಂದವರು ಪುನಃ ಬರುವುದೂ ಉಂಟು. ಒಂದಾವರ್ತಿ ಈ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಬಂದವರೇ ಪುನಃ ಪುನಃ ಬರುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಫ್ರೆಂಚ್ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ಪದ್ಧತಿಯು ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸರ್ಕಾರ ನೀತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಆಕ್ಷೇಪಿಸುವರು. ಅಧ್ಯಕ್ಷ, ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವೇತನವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಿಗೆ ಅಲೊಯನ್ಸ್ ಕೊಡಬಹುದೆಂಬ ಸಂಪ್ರದಾಯವಿರುವುದು.

ಶಾಸನಗಳಿಂದ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಿಗೆ ದೊರೆತಿರುವ ಅಧಿಕಾರ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಉತ್ಸಾಹಶಾಲಿಯಾಗಿಯೂ ದಕ್ಷನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನಡೆಯಿಸಲವಕಾಶವುಂಟು. ಅಧ್ಯಕ್ಷನು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ಗಣ್ಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿ. ಪೌರರಲ್ಲಿ ಇವನೇ ಪ್ರಮುಖನು. ಮುನಿಸಿಪಲ್ ನೌಕರಮಾನರನ್ನು ನೇಮಿಸುವ ಹಾಗೂ ಅವರನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆಯುವ ಅಧಿಕಾರ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಿಗಿರುವುದು. ಆದರೆ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಖಜಾಂಚಿ ಪೋಲೀಸ್ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ಮಾತ್ರ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯಾದ ಪ್ರಿಫೆಕ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ನೌಕರಮಾನರು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನವಾದ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಆಫ್ ಸ್ಟೇಟಿಗೆ ಅಪೀಲು ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಂತಹ ದೊಡ್ಡ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದು ಅನೇಕರಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ನಗರಾಧ್ಯಕ್ಷನಿಗೆ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ನೌಕರರಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣಾಧಿ

ಕಾರವಿರುವುದೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಫ್ರೆಂಚ್ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಿಗೆ ಅಮೆರಿಕಾ ದೇಶದ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರವಿದೆ ಎಂದು ಕಾಣುವುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅಮೆರಿಕಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಿಂದ ವಜಾಮಾಡಲ್ಪಡುವ ನೌಕರರು ಮುನಿಸಿಪಲ್ ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನ ಅವರು ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರಲ್ಲವೆಂದು ತೀರ್ಪುಕೊಟ್ಟರೆ ಪುನಃ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಏರುವುದು ಕಷ್ಟವೂ ಅಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷನಿಗೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಧಿಕಾರವುಂಟು. ಇವನು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಆಯವ್ಯಯದ ವರದಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವನು. ಫ್ರೆಂಚ್ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಯದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯೂ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಖರ್ಚಿನ ಬಾಬುಗಳನ್ನು ಮೊದಲೇ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ನಿರ್ಣಯಿಸುವುದು. ಅವುಗಳಾವುವೆಂದರೆ: ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಸಿಬ್ಬಂದಿ, ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಆಸ್ತಿಗಳ ರಕ್ಷಣೆ, ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳು, ಪೋಲೀಸ್, ಬೆಂಕಿಯಿಂದುಂಟಾಗುವ ಅನರ್ಥಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆಮಾಡುವ ಏರ್ಪಾಡುಗಳು, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇವುಗಳ ಖರ್ಚು. ಖರ್ಚಿನ ಬಾಬುಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಕ್ಲುಪ್ತಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ಅಧಿಕಾರಗಳ ಸ್ವತಂತ್ರ ಹಾಗೂ ವಿವೇಚನೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ.

ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಿಗೆ ಸೇರಿರುವುದು. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು ನಡೆಸಬೇಕು. ಪೋಲೀಸ್ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು

ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲೂ ಪೋಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲೂ ನಗರಾಧ್ಯಕ್ಷನು ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಶಾಸನವಿರುವುದು. ಆದರೆ ಪುರರಕ್ಷಣೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾದರೋ ಅಧ್ಯಕ್ಷನದು ಎಂಬ ಸಂಪ್ರದಾಯವುಂಟು. ಜೊತೆಗೆ ಪೌರರ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಕಳ್ಳಕಾಕರಿಂದ ತೊಂದರೆಯುಂಟಾದರೆ ಹಾಗೆ ತೊಂದರೆ ಪಟ್ಟ ಪೌರರಿಗೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯು ಪರಿಹಾರದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮ ಬೇರೆ ಇರುವುದು. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಫ್ರೆಂಚ್ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯ ನೀತಿ ಅಸಮರ್ಪಕವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷನು ಮೂವರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅಧೀನನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಅಧ್ಯಕ್ಷನನ್ನು ೧ ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆಯುವ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗೂ, ೩ ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆಯುವ ಅಧಿಕಾರ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮಂತ್ರಿಗೂ, ಜನ್ಮಾವಧಿ ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆಯುವ ಅಧಿಕಾರ ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಿಗೂ ಇರುವುದು. ಆದರೆ ಫ್ರಾನ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರವಿರುವುದರಿಂದ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆಯುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಹು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದಲೇ ವರ್ತಿಸಬೇಕಾಗುವುದು.

ಪುರಸಮಿತಿ: ಪುರಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿರುವುದು. ೫೦೦ ಪ್ರಜೆಗಳಿರುವ ಸಣ್ಣ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ

೮-೧೦ ಸದಸ್ಯರೂ, ದೊಡ್ಡ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ೩೦-೩೫ ಸದಸ್ಯರೂ ಇರುವರು. ಸದಸ್ಯರ ಅಧಿಕಾರಾವಧಿ ೪ ವರ್ಷ. ದೊಡ್ಡ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳನ್ನು ೯ ಮೊಹಲ್ಲಾಗಳನ್ನಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಿ ಒಂದೊಂದು ಮೊಹಲ್ಲಾದಿಂದ ೪ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ಸಮಿತಿಗೆ ಚುನಾಯಿಸುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವಿರುವುದು. ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಚುನಾಯಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಪೌರರಿಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಉಂಟು. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ಸರಹದ್ದಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸರಹದ್ದಿನ ಹೊರಗೆ ವಾಸಮಾಡುವವರಿಗೂ ಕೂಡ ಈ ಪೌರತ್ವದ ಹಕ್ಕಿರುವುದು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕಾದ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗಿಂತ ಫ್ರೆಂಚರ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಮೇಲೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅಮೆರಿಕಾದ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸರಹದ್ದಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪೌರತ್ವದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುವೇ ಹೊರತು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ಸರಹದ್ದಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಜೀವಿಸುವವರಿಗೆ ಈ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅನುಕೂಲಸ್ಥರಾದ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಪಾರಗಾರರಿಂದ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಾಯ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಪುರಸಮಿತಿಗೆ ಸದಸ್ಯನಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಉಮೇದುವಾರನಿಗೆ ೨೫ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿರಬೇಕು. ಚುನಾವಣೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಉಮೇದುವಾರರನ್ನು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಕೂಡದೆಂದು ಶಾಸನವಿರುವುದು. ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಾದರೊ ರಾಜಕೀಯ ಪಂಗಡಗಳು ಉಮೇದುವಾರರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಸಮಿತಿಗೆ ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಹು ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುವುವು.

ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರ ಚುನಾವಣೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಚುನಾಯಿತರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರು ಯಾರು, ಕಿರಿಯರು ಯಾರು ಎಂಬ ಪಟ್ಟಿ ತಯಾರಾಗುವುದು. ಅನಂತರ ಸಮಿತಿಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ನಗರಾಧ್ಯಕ್ಷ, ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷ—ಇವರ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯುವುದು. ಸಮಿತಿಯ ಸಭೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕಾವರ್ತಿಯಾದರೂ ಸೇರಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವುಂಟು. ಒಂದೊಂದು ಸಭೆಯೂ ಅನೇಕ ದಿವಸಗಳವರೆಗೆ ಸೇರುವುದು. ಸಮಿತಿಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪೌರನಾದರೂ ಬಂದು ಕುಳಿತಿರಬಹುದು. ಸದಸ್ಯರು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಾದ ಯಾವ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಕೂಡದೆಂದು ನಿರ್ಬಂಧವಿರುವುದು. ಇಂತಹ ನಿಯಮವನ್ನುಲ್ಲಂಘಿಸಿ ಮಾತಾಡುವ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಸ್ಥಾನದಿಂದ ತೆಗೆಯಬಹುದೆಂದೂ ಅಂತಹ ವರ್ತನೆಗೆ ಪದೇ ಪದೇ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವು ವಜಾಮಾಡಬಹುದೆಂದೂ ಶಾಸನವಿರುವುದು.

ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಮತ್ತು ಅಮೆರಿಕಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಫ್ರೆಂಚ್ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಫ್ರೆಂಚ್ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಭಾಗಗಳಿರುವುವು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿ ಅದರ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಗಳು ಒಂದು ಭಾಗ. ನೇರವಾಗಿ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯೇ ಮುಂದಾಳಾಗಿ ನಿಂತು ಮಾಡಬಹುದಾದ ಕೆಲಸ ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಗ. ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಎಲ್ಲೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದು, ದಾರಿದ್ರ್ಯನಿವಾರಣೆಯ ಏರ್ಪಾಡು, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದು, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೋಸ್ಕರ

ಪೌರರು ಕೊಡುವ ದ್ರವ್ಯವಿನಿಯೋಗ, ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಕ್ರಯ ಭೋಗ್ಯಮಾಡುವುದು, ರಸ್ತೆ ಚೌಕಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದು, ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಆಯವ್ಯಯ, ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು—ಇವುಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿರುವುದು. ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಆಯವ್ಯಯದ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿ (ಪ್ರಿಫೆಕ್ಟ್ ಅಥವಾ ಸಬ್-ಪ್ರಿಫೆಕ್ಟ್)ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರವುಂಟು. ಅವನು ಆಯವ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬಹುದು, ತಗ್ಗಿಸಬಹುದು. ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗೂ ಪುರಸಮಿತಿಗೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಬಂದರೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರದ ತೀರ್ಪನ್ನೇ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯು ಒಪ್ಪಬೇಕೆಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯವಿರುವುದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ದೈನಂದಿನ ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಇಷ್ಟು ನಿರ್ಬಂಧಗಳಿರುವಾಗ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಪುನಃ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿಯೂ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಪ್ರಿಫೆಕ್ಟ್ ಅಥವಾ ಸಬ್‌ಪ್ರಿಫೆಕ್ಟ್‌ಗೆ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಇರುವಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರ ಪುರಸಮಿತಿಗಾಗಲಿ ನಗರಾಧ್ಯಕ್ಷನಿಗಾಗಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಆಡಳಿತದ ಒಂದು ನ್ಯೂನತೆ. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ

ಖುದ್ದಾಗಿ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಗಳು ಕಡಿಮೆ. ಅವು ಯಾವುವೆಂದರೆ ಬೆಂಕಿಯಿಂದುಂಟಾಗುವ ಅನರ್ಥಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದು, ನೀರು, ಗ್ಯಾಸ್, ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದು.

ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಿತಿಯ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕ ಉಪಸಮಿತಿಗಳೂ, ದೈನಂದಿನಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಹಣಕಾಸಿನ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಖಜಾಂಚಿ ಮುಂತಾದ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಇವರ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕ ನೌಕರರೂ ಇರುವರು.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸಮಾನತ್ವ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ಮಾತೃಸ್ಥಾನವೆಂದೂ ರಾಜಕೀಯ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಯೆಂದೂ ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ದೇಶವು ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೊಸಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯದಿರುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯವೇ ಸರಿ! ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಫ್ರೆಂಚ್ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕಾದ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ಸಮನಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಫ್ರೆಂಚ್ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಗೂ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೂ ಸಾಮರಸ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬುದ್ಧಿವಿಷಯಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಫ್ರೆಂಚ್ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಜರ್ಮನ್ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಂತೆ ದಕ್ಷತೆ, ನಿಪುಣತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ಆಡಳಿತಕ್ರಮವು ಮಾರ್ಪಡಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕರು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಿರುವರು.

೬. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು

ಪೂರ್ವಕಾಲದ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೇನೂ ಕೊರತೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಅವು ಲಯವಾದುವು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮುಸಲ್ಮಾನರ, ಮೊಗಲರ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯವು ಹರಡಿದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಮೇಲಿನ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿತು. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷರ ಆಳ್ವಿಕೆಯು ಪ್ರಾಬಲ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅಂದರೆ ೧೯ನೆಯ ಶತಮಾನದಿಂದೀಚೆಗೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಚಳುವಳಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ದೊರೆತಿರುವುದು. ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್, ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿ ಮೊದಲಾದ ಆಡಳಿತದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ, ಪುರ ವಿಭಾಗಗಳ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ಮೇಜರ್ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳೂ, ಮೈನರ್ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳೂ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿರುವುವು. ಆದರೆ ಇತರ ದೇಶಗಳ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳೊಡನೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಶೈಶವಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವುವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಆಡಳಿತದ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಕ್ಕರೆ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಆಡಳಿತವು ಪ್ರಾಂತ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧೀನ. ಪ್ರಾಂತ ಸರ್ಕಾರಗಳ ದ್ರವ್ಯಾನುಕೂಲ, ಉತ್ಸಾಹಗಳೂ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಒಂದು ಪ್ರಾಂತದ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಿಗೂ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಾಂತದ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ

ಕಂಡುಬರುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ. ಆದರೂ ಆಡಳಿತದ ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿರುವ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿರುವುದೆಂದೂ ಅದರ ನೀತಿಯೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಎಂದೂ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು.

ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಎಂಬ ಪೌರರ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆ, ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿ ಎಂಬ ಉಪಸಮಿತಿ, ನಗರಾಧ್ಯಕ್ಷ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಕಮಿಷನರ್ ಎಂಬ ಅಧಿಕಾರಿ—ಇವರುಗಳು ಜವಾಬ್ದಾರರು. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ: ಬೊಂಬಾಯಿ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೧೭. ಇವರಲ್ಲಿ ೧೦೬ ಪೌರರಿಂದ ಚುನಾಯಿತರಾದವರು ೮ ಮಂದಿ ಕೂಲಿಗಾರರ ಸಂಸ್ಥೆ, ಛೇಂಬರ್ ಆಫ್ ಕಾಮರ್ಸ್ ಎಂಬ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರ ಸಂಸ್ಥೆ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ವಿಶೇಷ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು. ಉಳಿದ ಮೂರು ಮಂದಿ-ಪೋಲೀಸ್ ಕಮಿಷನರ್, ಬಂದರಿನ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿ, ಎಕ್ಸಿಕ್ಯುಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್-ಸರಕಾರದ ನಾಮಕರಣ ಸದಸ್ಯರು. ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಸದಸ್ಯರ ಅಧಿಕಾರಾವಧಿ ೪ ವರ್ಷಗಳು.

ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿ: ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯಾಧಾರವಾಗಿರುವ ಉಪಸಮಿತಿಗೆ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಬೊಂಬಾಯಿನ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೬. ಈ ಸದಸ್ಯರು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನಿಂದ ಚುನಾಯಿತರಾದವರು. ಇವರಲ್ಲಿ ಗಣ್ಯನಾದ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಸದಸ್ಯರು ಆ ಕಮಿಟಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷನನ್ನಾಗಿ ಚುನಾಯಿಸುವರು. ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷನ ಅಧಿಕಾರಾವಧಿ ೧ ವರ್ಷ

ಮಾತ್ರ. ಅಂದರೆ ವರ್ಷ ವರ್ಷವೂ ಬೇರೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷನನ್ನು ಕಮಿಟಿ ಚುನಾಯಿಸುವುದು. ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿ ಸದಸ್ಯರ ಪೈಕಿ ೧/೨ ಭಾಗ ಸದಸ್ಯರು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಕೆಲಸದಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾಗ ಬೇಕೆಂದೂ ಅವರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಚುನಾಯಿಸ ಬೇಕೆಂದೂ ನಿಯಮವುಂಟು. ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಸಂಬಳವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮೀಟಿಂಗಿಗೆ ಹಾಜರಾಗುವ ಸದಸ್ಯನಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮೀಟಿಂಗಿಗೆ ೩೦ ರೂ. ನಂತೆ ಅಲೊಯನ್ಸ್ ದೊರೆಯುವುದು. ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿಗ್ ಕಮಿಟಿಯು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಶಾಸನವು ಅಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮುನಿಸಿ ಪಾಲಿಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು, ಕಾರ್ಪೊರೇಷ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಆಡಳಿತದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದು, ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಅಚರಿಸಬೇಕಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವುದು—ಇವು ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಯ ಮುಖ್ಯ ಕೆಲಸಗಳು. ಹೊಸದಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸುವ ಇಲಾಖೆಗಳ ನೌಕರರನ್ನೂ ರೂ. ೫೦೦ಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ತಲುಬು ಬರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೂ ನೇಮಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿಗೇ ಸೇರಿದ್ದು. ನೌಕರರ ರಜಾ, ಅಲೋಯನ್ಸ್ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಯು ಉಪನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಆ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಕಾರ್ಪೊ ರೇಷನ್ನಿನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕ. ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನ ಆಯವ್ಯಯದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಆದರೆ ಆ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಸೇರಿರುವುದು. ಆಯವ್ಯಯದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವ

ಅಧಿಕಾರ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನದು. ಪ್ರತಿವಾರ ಜಮಾಖರ್ಚಿನ ವರದಿಯನ್ನು ಅಜಮಾಯಿಸಿ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನ ತಿಳುವಳಿಕೆಗಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು ಕಮಿಟಿಯ ಮತ್ತೊಂದು ಕರ್ತವ್ಯ.

ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಯ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಇತರ ಸಣ್ಣ ಕಮಿಟಿಗಳಿರುವುವು. ಎಲ್ಲ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪುರಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕಮಿಟಿ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕಮಿಟಿಗಳು ಇದ್ದೇ ತೀರಬೇಕೆಂದು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಸನವಿದೆ. ಇವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಆವಶ್ಯಕ ಬಿದ್ದಂತೆ ವಿಶೇಷ ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವುಂಟು. ತಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಡುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವುದು, ಅದಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ನೌಕರರನ್ನು ತನಿಖೆ ಮಾಡುವುದು, ಅದರ ಕೆಲಸದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ವರದಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವುದು—ಇವು ಈ ಸಣ್ಣ ಕಮಿಟಿಗಳು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ. ಪುರಸಮಿತಿಯು ಹೇಗೆ ಪೌರರಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವುದೊ ಹಾಗೆಯೇ ಉಪಸಮಿತಿಗಳು ಪುರಸಮಿತಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವುವು.

ನಗರಾಧ್ಯಕ್ಷ: ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಇಂಡಿಯಾದ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಆಯಾ ಪ್ರಾಂತಸರ್ಕಾರವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಆಗಲಿ ಚುನಾಯಿಸಬಹುದೆಂಬ ಸಂಪ್ರದಾಯವುಂಟು. ನಗರಾಧ್ಯಕ್ಷನ ಅಧಿಕಾರಾವಧಿ ೧ ವರ್ಷ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಗರಾಧ್ಯಕ್ಷನಿಗೆ ಸಂಬಳವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅಲೋಯೆನ್ಸಾಗಲಿ ಇಲ್ಲ. ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಸಭೆ, ಉಪಸಮಿತಿಗಳ ಸಭೆ, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನಗರಾಧ್ಯಕ್ಷನು

ಅಗ್ರಾಸನವನ್ನು ವಹಿಸುವನು. ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಗಾದರೋ ಬೇರೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಿರುವನು. ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ಮುಖ್ಯ ಶಾಸನಸಭೆ. ನಗರಾಧ್ಯಕ್ಷನೇ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷ. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕಾಂಗಕ್ಕೂ ನಗರಾಧ್ಯಕ್ಷನೇ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿ. ಆದುದರಿಂದ ಇವೆರಡೂ ಸೌಹಾರ್ದದಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಸೌಹಾರ್ದವು ಅತಿ ವಿರಳ. ಏಕೆಂದರೆ ಅನೇಕ ದೊಡ್ಡ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಮಿಷನರ್ ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯು ನೇಮಕವಾಗಿರುವನು. ಇದರಿಂದ ನಗರಾಧ್ಯಕ್ಷನಿಗೆ ಆಡಳಿತ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಕಮಿಷನರ್ : ಕಮಿಷನರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಐ. ಸಿ. ಎಸ್. ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು. ಇವನನ್ನು ಆಯಾ ಪ್ರಾಂತದ ಗೌರ್ನರು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸುವನು. ಇವನ ಅಧಿಕಾರಾವಧಿ ೩ ವರ್ಷ. ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕಮಿಷನರ ಅಧಿಕಾರಾವಧಿಯನ್ನು ಗೌರ್ನರು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದೂ ಉಂಟು. ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಇವನೇ ಮುಖ್ಯ ಆಧಾರ. ಶಾಸನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಪುರಸಮಿತಿಯ ಆಜ್ಞಾಧಾರಕನೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇವನಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡಾ (ಮದ್ರಾಸ್, ಬೊಂಬಾಯಿ, ಕಲ್ಕತ್ತ) ವಿಶೇಷಾಧಿಕಾರವುಂಟೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ

ಮೇಲೆ ಅಂದರೆ ಸಮಿತಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಇವರ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಅವಕಾಶವುಂಟು. ಕೆಲವು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ರೂ. ೫೦೦ ತಲುಬು ಬರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಕಮಿಷನರ್ ನೇಮಕ ಮಾಡಬಲ್ಲನು. ಈ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಗೌರ್ನರಿನ ಅಪ್ಪಣೆ ಆವಶ್ಯಕವೆಂಬ ನಿರ್ಬಂಧ ಮಾತ್ರವುಂಟು. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ದೈನಂದಿನ ಕೆಲಸಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೆಲ್ಲವೂ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಸೇರಿರುವುದು. ಕೆಲಸಗಳು ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಮಿಷನರ ಉತ್ಸಾಹವೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ. ಪೌರರ ಸುಖವೇ ತನ್ನ ಸುಖವೆಂದು ಪರೋಪಕಾರ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಪ್ರಜಾ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ವಿಶೇಷ ಅವಕಾಶವುಂಟು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಕೆಲವುಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಮುಂದುವರಿದಿರುವುದಕ್ಕೆ ದೇಶಾಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ಕೆಲವು ಕಮಿಷನರ ಶ್ರದ್ಧೆಯೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೆನ್ನಬಹುದು. ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿರುವುದು. ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಮಿಷನರು ರೂ. ೫೦೦೦ ದಿಂದ ರೂ. ೧೦,೦೦೦ ವರೆಗೆ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್‌ದಾರರೊಡನೆ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ತಾನೇ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ವಹಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವುಂಟು. ಕಮಿಷನರು ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿ, ಉಪಸಮಿತಿ, ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್— ಇವುಗಳ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರೂ ಅಲ್ಲಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ವೇಳೆ ಓಟು ಕೊಡಲು ಅವನಿಗೆ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕಮಿಷನರನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಪೊ

ರೇಷನ್ನುಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿರುವುದು. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ, ಬೊಂಬಾಯಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ೬೪ ಸದಸ್ಯರು ಇಚ್ಛೈಪಟ್ಟರೆ ಕಮಿಷನರನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ವಜಾಮಾಡಬಹುದು. ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ಇರುವ ಕಮಿಷನರನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆಯುವ ಅಧಿಕಾರವು ಆ ಪ್ರಾಂತದ ಗೌರ್ನರಿಗೂ ಉಂಟು. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿರುವ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಂತ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣಾಧಿಕಾರವುಂಟು. ಆಂದರೆ ಅಸಮರ್ಪಕವೆಂದು ತೋರಿದ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನನ್ನೇ ವಜಾ ಮಾಡಿ ಅದರ ವಿಶಿಷ್ಟ ಆಡಳಿತವನ್ನೂ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ ಅಧಿಕಾರವು ಪ್ರಾಂತ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿರುವುದು. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿರುವ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್, ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಇಂಜಿನಿಯರ್, ಹೆಲ್ತ್ ಆಫೀಸರು, ಇವರುಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸುವುದೂ ಅವರ ಸಂಬಳ, ಅಲೊಯನ್ಸ್ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವುದೂ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನ ಅಧಿಕಾರ. ಇತರ ಸಣ್ಣ ನೌಕರಮಾನರು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯಿಂದಲೇ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಾದುದರಿಂದ ಅವರು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರರು.

ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಆವಶ್ಯಕ, ಕೆಲವು ಐಚ್ಛಿಕ. ಅವು ಆವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ: ಕಶ್ಮಲನಿವಾರಣೆ, ನೀರು ದೀಪಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಅನಾರೋಗ್ಯವಾದ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕ್ರಯಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ಒಡೆಯಿಸಿ ಪೌರರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಕಟ್ಟಿಸುವುದು, ಜನನ ಮರಣದ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು

ಇಡುವುದು, ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕರೋಗಗಳ ನಿವಾರಣೋಪಾಯ ಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು, ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸು ವುದು, ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು, ಅಪಾಯಕರ ವಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳ ವಿಕ್ರಯದಮೇಲೆ ಹತೋಟಿಯನ್ನಿಡು ವುದು, ಬೆಂಕಿಯಿಂದಾಗುವ ಅನಾಹುತವನ್ನು ಕಡಿಮೆಮಾಡು ವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು, ರಸ್ತೆ, ಸೇತುವೆ, ಚರಂಡಿ, ಇವುಗಳ ಸಂಬಂಧವಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದು, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸೌಕರ್ಯ ಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದು. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ಐಚ್ಛಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ: ಔದ್ಯೋಗಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರ, ಚಿತ್ರಶಾಲೆ, ಮ್ಯೂಸಿಯಂ, ಉದ್ಯಾನವನ, ಸಾಲು ಮರಗಳು, ಖಾನೇಷುಮಾರಿ, ಕಲೆ, ಸಂಗೀತ-- ಇವುಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲಗಳು ಇನ್ನೂ ಸಾಲವು. ನಮ್ಮ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ತೊಡಕುಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರು ವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳಿರುವುವು. ದ್ರವ್ಯಾಭಾವ, ಪ್ರಾಂತ ಸರ್ಕಾರದ ಅವಲಂಬನೆ, ರಾಜಕೀಯ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಜನರಿ ಗಿರುವ ಅಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ನಿರುತ್ಸಾಹ—ಇವು ಇದರ ಕಷ್ಟಗಳು. ಜೊತೆಗೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ಆಡಳಿತದ ಮೂಲಸೂತ್ರವನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವ ಪ್ರಾಂತ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ತೋರಿ ಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಮುಳು ಗಿರುವ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರವು ಅನೇಕ ವಿಚಾರ

ದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾಗಬೇಕು. ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿರುವ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬ ನೆಪದ ಮೇಲೆ ಕಿತ್ತು ಹಾಕುವುದರ ಬದಲು ಅವುಗಳ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆಮಾಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರಲು ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದೇ ಪ್ರಾಂತ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯಾಗಬೇಕು.

೭. ಪುರಸೇವೆ

ಪೌರರ ಜೀವನದ ಮಟ್ಟವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವರ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯು ಕೈಕೊಂಡಿರುವ ಕೆಲಸಗಳೇ ದೊಡ್ಡ ಸಾಕ್ಷಿ. ಪ್ರಜಾಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮುನಿಸಿ ಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗಿರುವ ಅವಕಾಶ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಜನನಾರಭ್ಯ ಅವನ ಅಂತ್ಯಕಾಲದವರೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮುನಿಸಿ ಪಲ್ ಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದೇ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬಲ್ಲದು. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಸುಯೋಗವು ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಜನರ ಅಜ್ಞಾನ, ಹಳೆಯ ಆಚಾರವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಢನಂಬಿಕೆ, ಅನಾಗರಿಕಸ್ವಭಾವ, ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರ ದರ್ಪ, ದೇಶದ ದಾರಿದ್ರ್ಯ, ದೇಶಾಭಿಮಾನ ಮತ್ತು ಪರೋಪಕಾರ ಬುದ್ಧಿಯ ಅಭಾವ—ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳನ್ನೇ ನಂಬಿರುವ ಪೌರರನ್ನು ಹೀನದೆಶೆಗೆ ತಳ್ಳಿರುವುವು.

ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರುವ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶವಲ್ಲಿರುವ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಸ್ವತಂತ್ರಾಡಳಿತಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿರುವು ವಲ್ಲದೆ ಪ್ರಜಾನುಕೂಲಗಳಿಗೆ ಮಹದಾಶ್ರಯವಾಗಿಯೂ ಸೌಂದರ್ಯದ ಬೀಡಾಗಿಯೂ ಇರುವುವು. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಆರೋಗ್ಯಸಂಬಂಧವಾದ ಕೆಲಸ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಬಂಧವಾದ ಕೆಲಸ, ಅನುಕೂಲಸಂಬಂಧವಾದ ಕೆಲಸ ಗಳೆಂದು ಮೂರು ವಿಧವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು. ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸನ್ನಿವೇಶ

ವಿರುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಶಾಸ್ತ್ರರೀತಿಯಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಡುವ ನಗರವೇ ಉತ್ತಮ ಜೀವನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸನ್ನಿವೇಶ. ಪಟ್ಟಣ ಚೆನ್ನಾಗಿರುವುದು ಎಂದರೆ ಅದು ಅಪ್ರಯೋಜಕವೆಂದರ್ಥವಲ್ಲ. ಜನಜೀವನಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿರುವ ಗೃಹವಸತಿ ಮೊದಲಾದ ಸನ್ನಿವೇಶವು ನಿರ್ಮಲವಾಗಿಯೂ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಸುಂದರವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರೆ ಅಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವವರ ಆಚಾರ ವ್ಯವಹಾರ ಜೀವನಮಾರ್ಗಗಳು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯವಾಗಿರುವುವು. ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದು ಒಣಡಂಭಕ್ಕಲ್ಲ; ಮನುಷ್ಯನ ಮನೋವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪರಿಪಕ್ವಮಾಡಿ ಅವನ ಜೀವನವನ್ನು ಸದುದ್ದೇಶದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಚೊಕ್ಕಟವಾದ ರಸ್ತೆ, ರಮ್ಯವಾದ ಉದ್ಯಾನ, ಅಂದವಾಗಿರುವ ಗೃಹವಸತಿ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಿಹಾರಸ್ಥಳ, ಈಜುವ ಕೊಳ, ಕಲಾಮಂದಿರ–ಇವುಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಯಾರಿಗೆ ತಾನೇ ಹರ್ಷವುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಉದ್ಯಾನವನಗಳ ನಡುವೆ ಹಾಕಿರುವ ಪ್ಯಾರಿಸ್ಸಿನ ದೊಡ್ಡ ರಸ್ತೆಗಳು (ಬೂಲ್‌ವಾರ್), ಕಣ್ಣು ಮರೆಯಾಗುವವರೆಗೂ ನೇರವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಬ್ಯೂಡಾಪೆಸ್ಟಿನ ರಾಜಬೀದಿಗಳು, ಆಹ್ಲಾದಕರವಾದ ಪ್ರಷ್ಯಾದೇಶದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸ್ನಾನದ ಕೊಳಗಳು, ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಆನಂದವನ್ನು ಕೊಡುವ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಹುಲ್ಲು ಮೈದಾನಗಳು, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹರ್ಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಕಾಶ್ಮೀರ, ಬೆಂಗಳೂರು, ಮೈಸೂರುಗಳ ಸುಂದರವಾದ ಉದ್ಯಾನವನಗಳು—ಇವು ಯಾರನ್ನು ತಾನೇ ಆಕರ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ! ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರರೀತಿಯಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿ, ವಾಸಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಮನೆ, ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅಂಗಡಿ,

ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕಛೇರಿ, ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಖಾನೆ—ಇವುಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸುವುದರಿಂದ ಪಟ್ಟಣವು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಂದವಾಗಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುವುದು. ಹೀಗೆ ಮನೆ, ಕಾರ್ಖಾನೆ, ಅಂಗಡಿ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುವ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಜೋನ್ ಪದ್ಧತಿ ಎಂದು ಹೆಸರು.

ಜನರ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ಮತ್ತೊಂದು ಕೆಲಸ. ಮೊದಲು ಪೌರರ ಅನಾರೋಗ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಎಂದರೆ ಜನಸಾಂದ್ರತೆ, ನಿರ್ಮಲವಾದ ಆಹಾರ ನೀರುಗಳ ಅಭಾವ, ಜನಗಳ ಮತ್ತು ವಾಹನಗಳ ತಿರುಗಾಟದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಧೂಳು, ಕೈಗಾರಿಕೆ ಯಂತ್ರಗಳಿಂದ ಹೊರಡುವ ಹೊಗೆ—ಇವುಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವ ವ್ಯಾಧಿಗಳು, ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ಜಾಡ್ಯಗಳಿಂದಾಗುವ ಅನಾಹುತ—ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷಜ್ಞರ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಬೇಕು. ಪೌರರ ಮರಣ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ರಾಜ್ಯಗಳು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಾಹಸ ಇತರರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾಗಿರುವುದು. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಪೌರರ ಮರಣದ ಸರಾಸರಿ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ೩೦.೬% ರಿಂದ ೨೩.೫%ಕ್ಕೂ, ಜರ್ಮನ್ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ೩೧.೩೭% ರಿಂದ ೨೧.೧%ಕ್ಕೂ, ಇಟಲಿಯ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ೩೦.೩% ರಿಂದ ೨೦.೧%ಕ್ಕೂ, ಅಮೆರಿಕಾ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ೨೭.೫% ರಿಂದ ೧೭.೪%ಕ್ಕೂ ಇಳಿಸಿರುವುದು ಶ್ಲಾಘನೀಯವೇ ಸರಿ.

ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ರೋಗನಿವಾರಣೆಗೋಸ್ಕರ ಮಾಡ

ಬೇಕಾದ ವಿವಿಧ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿರುವುವು. ಚಲನ ಚಿತ್ರ, ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಪುಸ್ತಕ, ಉಪನ್ಯಾಸ—ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ಜಾಡ್ಯಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು, ಬಡ ಪೌರರಿಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ಔಷಧ ದೊರಕಿಸುವುದು, ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ಜಾಡ್ಯಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಜನರಿಗೆ ದೇವಿ ಹಾಕಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಇನಾಕ್ಯುಲೇಷನ್ ಮಾಡಿಸುವುದು, ಕಶ್ಮಲವಾದ ನೀರಿನಿಂದ ಅನೇಕ ಜಾಡ್ಯಗಳು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗದಂತೆ ನಿರ್ಮಲವಾದ ನೀರನ್ನು ಊರಿಗೆ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುವುದು—ಇವು ಮುಖ್ಯವಾದುವು. ನಿರ್ಮಲವಾದ ನೀರು ಜನರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದೊರೆತರೆ ಅಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂಬ ಅಂಶ ಅನೇಕ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ನಾಟಿಲ್ಲ. ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪೌರನಿಗೆ ಒಂದು ದಿವಸಕ್ಕೆ ೨೦೦ ಗ್ಯಾಲನ್‌ನಂತೆ ನೀರು ದೊರೆಯುವಾಗ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪೌರನಿಗೂ ಅದರಲ್ಲಿ ೧/೧೦ ಭಾಗವಾದರೂ ದೊರೆಯುವಂತೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು ಆವಶ್ಯಕ.

ಊರಿನ ಕಶ್ಮಲವು ರೋಗಾದಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಬಲವಾದ ಕಾರಣ. ಅದನ್ನು ಊರಿನಿಂದ ಹೊರಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಕಶ್ಮಲವನ್ನು ಸಾಗಿಸುವುದು ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ವ್ಯರ್ಥಮಾಡುವುದೆಂದಲ್ಲ. ವಿಜ್ಞಾನದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅದನ್ನು ಗೊಬ್ಬರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯು ವರಮಾನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ನೀತಿಯಾಗಬೇಕು.

ವ್ಯಾಧಿಗಳ ಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಅವುಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ವಿಶೇಷಜ್ಞರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವುದು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ಮತ್ತೊಂದು ಕೆಲಸ. ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ವ್ಯಾಧಿಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವುದಲ್ಲದೆ ಜನರ ಅನಾರೋಗ್ಯ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಅವುಗಳ ನಿವಾರಣೆಗೆ ತಕ್ಕ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಸೂಚಿಸುವಂತಿರಬೇಕು. ಆಗಲೀಗ ಅವುಗಳಿಂದ ಪೌರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವುಂಟಾಗುವುದು.

ನಿರ್ಮಲವಾದ ನೀರು ಹೇಗೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಆವಶ್ಯಕವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಬೆರಕೆಯಿಲ್ಲದ ಆಹಾರಪದಾರ್ಥಗಳೂ ಆವಶ್ಯಕ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಬರಿ ಉಪನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅದರ ಉದ್ದೇಶ ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಯಮಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಇರುವ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮಿಲ್ಲಿನ ಅಕ್ಕಿಗಿಂತ ಕೊಟ್ಟಣದ ಅಕ್ಕಿ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳದೆ ಇರುವ ವಿಶೇಷಜ್ಞರೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸದೆ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಪೌರರ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು.

ಪೌರರಿಗೆ ಖಾಯಿಲೆ ಬಾರದಂತೆ ನಿವಾರಣೋಪಾಯಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು ಹೇಗೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ಕರ್ತವ್ಯವೋ

ಹಾಗೆಯೇ ರೋಗಗಳಿಂದ ಪೀಡಿತರಾದವರನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸುವುದೂ ಅವುಗಳ ಕೆಲಸ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿರುವ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯೇ ಕಡಿಮೆ; ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಸಹಾಯವು ಇನ್ನೂ ಕಡಿಮೆ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ರಾಜ್ಯಗಳ ಕೆಲವು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ರೋಗಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸರಾಸರಿ ೩೫೦–೫೦೦ ಪೌಂಡುಗಳಷ್ಟು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಕೆಟ್ಟ ವ್ಯಾಧಿ(ಎಂಟರಿ ಫೊನ್ನು, ಕಾಲರಾ, ಸಿಡುಬು)ಗಳಿಂದ ಪೀಡಿತರಾದ ರೋಗಿಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಸ್ಥಾಪಿಸಿರುವುವು.

ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಮೂಲಾಧಾರವಾಗಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಆರೋಗ್ಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ಮತ್ತೊಂದು ಕೆಲಸ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿರುವ ಕಿಂಡರ್ ಗಾರ್ಡನ್ ಸ್ಕೂಲು, ನರ್ಸರಿಸ್ಕೂಲು, ಮಕ್ಕಳ ಆಟಪಾಟಗಳಿಗೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿರುವ ಕ್ರೀಡಾಮಂದಿರಗಳು, ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇರುವ ನರ್ಸಿಂಗ್ ಹೋಮ್, ಬಡವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ಹಾಲು ಮೊದಲಾದ ಪುಷ್ಟಿಯಾದ ಆಹಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಏರ್ಪಾಡು–ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಯೋಗಕ್ಷೇಮದ ಮೇಲಿರುವ ಅನಾದರಣೆಯು ವ್ಯಕ್ತಪಡುವುದು. ಲಂಡನ್ನಿನ 'ಮಕ್ಕಳ ಪೋಷಣೆಯ ಕಮಿಟಿ' ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸಗಳು ಇತರರಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಂಕ್ತಿಯಾಗಿರುವುವು.

ಮನುಷ್ಯನ ಅನಾರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಆಹಾರವಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಒಂದು ಪ್ರಬಲವಾದ ಕಾರಣ. ಅನಾರೋಗ್ಯವಾದ

ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ವಾಸಮಾಡುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರಣ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎರಡುಹೊತ್ತು ಸರಿಯಾದ ಊಟ ದೊರೆಯುದವರ ಸಂಖ್ಯೆಯೇ ಅಧಿಕವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಸಂಕಟವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಕೈಲಾದಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುವುದು ಯುಕ್ತ. ಬೊಂಬಾಯಿಸಂಥ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಂತೂ ಇದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವ ಕೂಲಿಗಾರರ ಆಹಾರವು ಖೈದಿಗಳ ಆಹಾರಕ್ಕಿಂತ ಕೀಳಾಗಿದೆ. ನಾಲ್ಕು ಜನರನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಒಬ್ಬ ಸಂಸಾರಿಯ ಸರಾಸರಿ ವರಮಾನ ತಿಂಗಳಿಗೆ ರೂ. ೫೨-೪-೬. ಇದರಿಂದ ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನಿಗೆ ದಿನವೊಂದಕ್ಕೆ ೧.೫೪ ಪೌಂಡ್ ತೂಕದಷ್ಟು ಕೂಡ ಆಹಾರ ದೊರೆಯುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಖೈದಿಗಾದರೋ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿವಸವೂ ೧.೮೭ ಪೌಂಡಿನಷ್ಟು ಆಹಾರ ದೊರೆಯುತ್ತಿರುವುದು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಹೀನಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ದಾರಿದ್ರ್ಯವನ್ನು ಕೈಲಾದಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿಮೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಸಹಾಯಮಾಡಿದರೆ ಅಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಬಡಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ವಾಸಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಮನೆಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯ. ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಬಡಕೂಲಿಗಾರರಿಗಾಗಿ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಉಚಿತವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಹತ್ತುಜನರ ಹಣದಿಂದ ನೂರಾರು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಬಡವರಿಗೆ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಈ ವಾದದ ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಇದು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದರೆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ

ಅನುಕೂಲಸ್ಥರಾದ ಪೌರರಿಗೆ ಅಥವಾ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಂದ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಬಡಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡಿಸುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಹೊಸ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿರುವಂತೆ ಅನಾರೋಗ್ಯವಾದ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕೆಡವಿಸಿ ಆರೋಗ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಹೊಸ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುವುದೂ ಅದರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ೨೦ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅನಾರೋಗ್ಯವಾದ ೨೩,೭೫೫ ದೊಡ್ಡ ಮನೆಗಳನ್ನು ನೆಲಸಮಮಾಡಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಅನೇಕ ಸಂಸಾರಗಳು ವಾಸಮಾಡುವಂತಹ ೨೦,೦೦೦ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿರುವುದು ಇತರರಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಙ್ತಿಯಾಗಬೇಕು.

ಗೃಹವಸತಿಗಳು ವಾಸಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಆವಶ್ಯಕವೋ ಹಾಗೆಯೇ ತಿರುಗಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಾಹನಗಳಿರುವುದೂ ಆವಶ್ಯಕ. ಇಂತಹ ವಾಹನಗಳನ್ನು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಸ್ವಂತ ಲಾಗೋಡಿನಿಂದ ಏರ್ಪಡಿಸಿದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಸುಖವಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ವರಮಾನವೂ ಹೆಚ್ಚುವುದು. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮುಂದಾಳುಗಳಾಗಿ ನಿಂತು ಪೌರರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಅವುಗಳಿಂದ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ಅಷ್ಟೂ ಅಷ್ಟು ಲಾಭವುಂಟು.

ಸಂಘದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಲ್ಲ ಜನರು ಎಂತಹ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಬಲ್ಲರು ಎಂಬ ಉಕ್ತಿಗೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರುವ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳೇ ದೊಡ್ಡ ನಿದರ್ಶನಗಳಾಗಿರುವುವು. ಪ್ರಗತಿ ಮಾರ್ಗವನ್ನನು

ಪರಿಸುತ್ತಿರುವ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಪೌರರ ಜೀವನವನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ತಮಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದಿರುವುವು, ಅವು ಪೌರರಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಗಳಾಗಿರುವುವು ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು ಎಂಬ ವಿಷಯವು ವಿಶದವಾಗುವುದು.

ಶೈಶವಾವಸ್ಥೆಯಿಂದ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದವರೆಗೆ ಜನರ ಪೋಷಣೆಗಾಗಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಏರ್ಪಾಡುಗಳು ಅದ್ಭುತವಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳು ಗರ್ಭಿಣಿಯರ ಮತ್ತು ಶಿಶುಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಗರ್ಭಿಣಿಯರ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿರುವುವು. ಬಡವರಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಪ್ರಸವಿಸಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಚಿತವಾಗಿ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯಿಂದ ವೈದ್ಯರ ಹಾಗೂ ಸೂಲಗಿತ್ತಿಯರ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ಹಾಲು ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನೂ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವರು. ಮಗು ಜನನದ ವಿಚಾರ ಎರಡು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಸಿಟಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಆಫೀಸರಿಗೂ ಜನನದ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಆಫೀಸಿಗೂ ತಿಳಿಯುವುದು. ಮಗುವಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಯಸ್ಸಾದ ಮೇಲೆ ದೇವಿಹಾಕುವ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರು ಬಂದು ದೇವಿ ಹಾಕುವರು. ಏತನ್ಮಧ್ಯೆ ಮಗುವಿನ ತಾಯಿಯು ಶ್ರಮಜೀವಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅವಳ ಮಗುವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ಶಿಶುಸಂರಕ್ಷಣ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಏರ್ಪಾಡಾಗಿರುವುವು. ಕಿವುಡರು, ಮೂಕರು, ಹೆಳವರು, ಅಂಗವಿಹೀನರು— ಇಂಥ ಮಕ್ಕಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಬೇರೆ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಅವರ ಪೋಷಣೆಗೂ ಕೂಡ ತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿರು

ವುವು. ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಜಾಯಿಲೆಗಳು—ಸಿಡುಬು, ನಾಯಿಕೆಮ್ಮಲು—ಬಂದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನು (ಐಸೊಲೇಷನ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆ) ಏರ್ಪಡಿಸಿರುವುವು.

ಮಗುವಿಗೆ ೫ ವರ್ಷ ತುಂಬಿದಮೇಲೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವುಂಟು. ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳು ಮಗುವಿಗೆ ಓದುವುದು, ಲೆಖ್ಖ, ಚರಿತ್ರೆ, ಭೂಗೋಳ—ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣಕೊಡುವುವು. ಪಾಠಶಾಲೆಯ ವೈದ್ಯರು ಮಗುವಿನ ದೇಹಸ್ಥಿತಿ, ಕಣ್ಣು, ಕಿವಿ, ಹಲ್ಲು—ಇವುಗಳನ್ನು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ತಕ್ಕ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಮಾಡುವರು. ಬಡವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ಆಹಾರ ಕೊಡುವ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಮಾಡಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈಜುವುದಕ್ಕೂ ಆಟಪಾಟಗಳನ್ನಾಡುವುದಕ್ಕೂ ತಕ್ಕ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕೊಡುವುವು.

೧೧ ವರ್ಷ ತುಂಬಿದ ಹುಡುಗನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಎರಡನೆಯ ದರ್ಜೆಯ ಪಾಠಶಾಲೆಯನ್ನು ಸೇರುವನು; ಅಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣ ಶಿಕ್ಷಣ, ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ—ಇವುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವನು. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿರುವ ಪುಸ್ತಕಭಂಡಾರ, ವಾಚನ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಇವನಿಗೆ ಅವಕಾಶವುಂಟು.

ಪ್ರೌಢವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಹುಡುಗನು ತನ್ನ ೧೪ನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯಿಂದ ಏರ್ಪಾಡಾದ ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಪಾಠಶಾಲೆ ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಹೊತ್ತು ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆಯುವನು. ದುಡ್ಡಿಗೆ

ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲದ ಹುಡುಗನಿಗೆ 'ಲೋಕಲ್ ಜೂವಿನೈಲ್ ಎಂಪ್ಲಾಯ್‌ಮೆಂಟ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್' ಅಥವಾ ಯುವಕರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ದೊರಕಿಸುವ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಒಂದು ಹಂಗಾಮಿ ಚಾಕರಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವುಂಟು. ಇಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ ಇವನು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಸಮಿತಿಯ ಮೀಟಿಂಗುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಪರಿಶೀಲಿಸಬಹುದು.

೨೦ ವರ್ಷ ತುಂಬಿದ ಯುವಕನು ಜೀವನೋಪಾಯ ಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಚಾಕರಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಾಗೂ ಸಂಸಾರ ವನ್ನು ಹೂಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ಅಂತಹವನಿಗೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿರುವ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಮನೆಗಳು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ದೊರೆಯು ವುವು. ಅಂತಹ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುವ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ದೀಪ, ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಗ್ಯಾಸು, ನೀರು ಮೊದಲಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ದೊರೆಯುವುದರಿಂದ ಇವನಿಗೆ ಸುಖವಾಗಿ ಜೀವನಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ಮುನಿಸಿ ಪಾಲಿಟಿಯಿಂದ ಏರ್ಪಡಿಸಿರುವ ಬಸ್ಸು ಅಥವಾ ರೈಲು ಇರುವುದ ರಿಂದ ಮನೆಯಿಂದ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಇವನಿಗೆ ಅನುಕೂಲವು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚುವುದು.

೨೧ ವರ್ಷ ತುಂಬಿದ ಮೇಲೆ ಪೌರತ್ವದ ಹಕ್ಕು ಲಭಿಸಿ ಓಟರುಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇವನ ಹೆಸರು ದಾಖಲಾಗುವುದು. ಇವನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಜೀವನ ಮಾಡುವವನಾದುದರಿಂದ ಬಡವರ ಸಲುವಾಗಿ ರೇಟ್ಸ್ ಅಥವಾ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಮುನಿಸಿ ಪಾಲಿಟಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುವುದು. ನಿರುದ್ಯೋಗ, ಖಾಯಿಲೆ, ಕೈಕಾಲು ಊನವಾಗುವುದು—ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಅನರ್ಥ

ಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗಬಹುದಾದ ಕಷ್ಟವನ್ನು ನಿವಾರಣೆಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇವನು ಪ್ರತಿವಾರ ತನ್ನ ಸಂಪಾದನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಜೀವವಿಮೆಗಾಗಿ ಕಂತು ಕೊಡಲಾರಂಭಿಸು ವನು. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿರುದ್ಯೋಗದಿಂದ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಸಂಕಟ ಪಡುವ ದುಃಸ್ಥಿತಿ ಬಂದರೆ ಆಗ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯು ಇವನಿಗೂ ಇವನ ಹೆಂಡತಿಗೂ ಜೀವನಾಂಶವನ್ನು ಕೊಡುವುದು. ಮುನಿಸಿ ಪಾಲಿಟಿಯಿಂದ ದ್ರವ್ಯ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಎಂಬ ಘೋರಣೆಯಿಂದ ಇರಲು ಇವನಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ರಿಲೀವಿಂಗ್ ಆಫೀಸರು ಇವನು ಹೇಗೆ ಜೀವನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವನು ಎಂಬುದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವು ದಲ್ಲದೆ, ಅಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮುನಿಸಿ ಪಾಲಿಟಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಇವನಿಗೆ ಬರುವ ಜೀವನಾಂಶವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಸುವನು. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯಿಂದ ದ್ರವ್ಯಸಹಾಯ ವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಇವನಿಗೆ ಪೌರತ್ವದ ಹಕ್ಕು ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಪುನಃ ಉದ್ಯೋಗವು ದೊರೆತು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಜೀವನವನ್ನು ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆತರೆ ಇವನಿಗೆ ಪುನಃ ಪೌರತ್ವದ ಹಕ್ಕು ಸಿಕ್ಕುವುದು. ಪೌರರು ಒಂದು ವೇಳೆ ಇವನನ್ನು ಪುರಸಮಿತಿಗೆ ಚುನಾಯಿಸಿದರೆ ಆ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯತ್ವವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ತನ್ನ ಕೈಲಾದಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಜಾಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡ ಲವಕಾಶವೂ ಇವನಿಗೆ ದೊರೆಯುವುದು. ಇವನು ಉತ್ಸಾಹ ಶಾಲಿಯಾಗಿಯೂ, ವಿಶೇಷಜ್ಞನಾಗಿಯೂ ಕಂಡುಬಂದರೆ ಪುರ ಸಮಿತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಉಪಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಕ್ಕೂ, ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲೊಬ್ಬನಾಗುವುದಕ್ಕೂ,

ನಗರಾಧ್ಯಕ್ಷನಾಗುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಪಡೆಯುವನು. ಪುರಾಭಿಮಾನದಿಂದಲೂ ವಿಚಕ್ಷಣೆಯಿಂದಲೂ ಇವನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಇವನ ಖ್ಯಾತಿಯು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರೆಗೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಇವನಿಗೆ ಅನೇಕ ಸನ್ಮಾನಗಳೂ ಉನ್ನತಾಧಿಕಾರವೂ ದೊರೆಯಬಹುದು.

ಈಗ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಲಭಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ಮಹತ್ವ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿ ಪೌರನು ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದಾದ ಸೇವೆಯೂ ಅವನು ಪಡೆಯಬಹುದಾದ ಸನ್ಮಾನವೂ ಕೂಡ ಅಪರಿಮಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

W O 2155—MUPM—3,000—28-10-63

ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ
ಪ್ರಚಾರ ಪುಸ್ತಕಮಾಲೆ

೧ ಖಗೋಳಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರವೇಶ
—ಡಾ|| ಸಿ. ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್
೨ ಸಮಾಜದ ರೋಗರುಜಿನಗಳು—ಜಿ. ಹನುಮಂತರಾವ್
೩ ತೆರಿಗೆ—ಬಿ. ಆರ್. ಸುಬ್ಬರಾವ್
೪ ನವರತ್ನಗಳು—ಎಚ್. ಸುಬ್ಬಾಜೋಯಿಸ್
೫ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳು—ಜಿ. ಎನ್. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ
೬ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ—ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಣ್ಣ
೭ ಹಂಪೆಯ ಹರಿಹರ—ಡಿ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್
೮ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ—ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಪ್ಪ
೯ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ವೈಭವ—ಬಿ. ಎ. ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿರಾವ್
೧೦ ಪಂಪ—ತೀ. ನಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ
೧೧ ಪ್ರಾಣಿಜೀವನ—ಎ. ನಾರಾಯಣರಾವ್
೧೨ ಕನಸುಗಳು—ಡಾ|| ಎನ್. ಎಸ್. ನಾರಾಯಣಶಾಸ್ತ್ರೀ
೧೩ ಮದುವೆ—ನಾ. ಕಸ್ತೂರಿ
೧೪ ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕದೃಷ್ಟಿ—ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿ
೧೫ ವಾಯುಗುಣ—ಕೆ. ಶೇಷಾದ್ರಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್
೧೬ ಬೆಳಕು—ಟಿ. ಎಸ್. ಸುಬ್ಬರಾಯ
೧೭ ಕರ್ನಾಟಕ ಕಾದಂಬರಿ—ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯ
೧೮ ಕಾಳಿದಾಸನ ಕಾವ್ಯಗಳು—ಎಸ್. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್
೧೯ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ರಾಜಕೀಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ—ಪಿ. ಜಿ. ಸತ್ಯಗಿರಿನಾಥನ್
೨೦ ಕಣ್ಣು ಮತ್ತು ಅದರ ರಕ್ಷಣೆ—ಡಿ. ಶಾಮಣ್ಣ
೨೧ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವೆಚ್ಚ—ಡಾ|| ಎಂ. ಎಚ್. ಗೋಪಾಲ್
೨೨ ಶಿಶುವಿಹಾರಗಳು—ಸಿ. ರಂಗಾಚಾರ್
೨೩ ಸಂಖ್ಯೋದ್ಯಾನ—ಬಿ. ಸೀತಾರಾಮಶಾಸ್ತ್ರೀ
೨೪ ವಿಡಂಬನ—ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಣ್ಣ
೨೫ ಎಲ್ಲೋರ ಮತ್ತು ಅಜಂತ—ಡಾ|| ಎಂ. ಎಚ್. ಕೃಷ್ಣ

೨೬ ಸಾರಜನಕದ ಮಹತ್ವ—ಎಚ್. ಸುಬ್ಬಾಜೋಯಿಸ್
೨೭ ಭಾಸ—ಡಾ|| ಎಚ್. ಎಲ್. ಹರಿಯಪ್ಪ
೨೮ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ರಾಜಕೀಯ ತತ್ವಗಳು—ಎಂ. ಯಾಮುನಾಚಾರ್ಯ
೨೯ ಸರ್ವಜ್ಞ ಕವಿ—ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರೀ
೩೦ ರಕ್ತ—ಡಿ. ಶಾಮಣ್ಣ
೩೧ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪ್ರಬಂಧಗಳು—ಎಸ್. ಮಂಜುನಾಥ್
೩೨ ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ—ಎಸ್. ವಿ. ಪರಮೇಶ್ವರಭಟ್ಟ
೩೩ ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರದ ಸ್ವರೂಪ
—ಡಾ|| ಸಿ. ಎನ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್
೩೪ ಋಗ್ವೇದ—ಎಂ. ಎ. ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿ
೩೫ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ವಾಣಿ—ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಣ್ಣ
೩೬ ಆಳ್ವಾರುಗಳು—ಎಂ. ಯಾಮುನಾಚಾರ್ಯ
೩೭ ಹಿಂದು ಮುಸ್ಲಿಂ ಮೈತ್ರಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ ರಾಜರು
—ವಿ. ರಾಘವೇಂದ್ರರಾವ್
೩೮ ಸುಭಾಷಿತ ಸಂಗ್ರಹಗಳು—ಎಂ. ಪಿ. ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹಶಾಸ್ತ್ರೀ
೩೯ ಮಕ್ಕಳ ಭಾವಜೀವನ—ಡಾ|| ಬಿ. ಕುಪ್ಪುಸ್ವಾಮಿನಾಯಿಡು
೪೦ ಸಹಕಾರ—ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿ
೪೧ ನಯಸೇನ—ಜಿ. ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯ
೪೨ ಕೌಟಲ್ಯ—ಡಾ|| ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣರಾವ್
೪೩ ತೆಲುಗು ಚಾಟುಪದ್ಯಗಳು—ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಪ್ಪ
೪೪ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು—ಎಚ್. ಕೃಷ್ಣರಾವ್
೪೫ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ—ಎನ್. ಅನಂತರಂಗಾಚಾರ್
೪೬ ರುಚಿ—ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಣ್ಣ
೪೭ ಕೀಟಗಳು—ಡಿ. ಎಸ್. ವೀರಯ್ಯ
೪೮ ಅಲೆಗಳು—ಕೆ. ಶೇಷಾದ್ರಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್
೪೯ ಮುದ್ರಣ—ಟಿ. ಎಸ್. ಶಾಮರಾವ್
೫೦ ಐವರು ಭೌತ ವೈಜ್ಞಾನಿಕರು—ಬಿ. ಎ. ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿರಾವ್
೫೧ ಕೃತಕರೇಷ್ಮೆ—ಎಂ. ಷಡಕ್ಷರಸ್ವಾಮಿ
೫೨ ಚೀನರ ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕತೆ
—ಎಸ್. ವೆಂಕಟದೇಶಿಕಾಚಾರ್

೫೩ ಯುದ್ಧಕಾಲದ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು
—ಎಸ್. ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹನ್

೫೪ ಆಹಾರ—ಜೆ. ಆರ್. ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್.

೫೫ ಇಬ್ಸನ್ನಿನ ಕೆಲವು ನಾಟಕಗಳು—ಎಸ್. ಮಂಜುನಾಥ್

೫೬ ಶಬ್ದಪ್ರಪಂಚ—ಆರ್. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ

೫೭ ಪ್ರಜಾಭಿಪ್ರಾಯ—ಟಿ.ಎಸ್. ರಾಜಗೋಪಾಲ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್

೫೮ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು—ಕೆ. ಎಸ್. ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್

೫೯ ಜನಪದಮುಕ್ತಕಗಳು-ಎಚ್.ಎಂ. ಶಂಕರನಾರಾಯಣರಾವ್

೬೦ ಹಾಲು—ಕೆ. ಎಸ್. ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್

೬೧ ಭಾವಗೀತೆ—ಎಸ್. ವಿ. ಪರಮೇಶ್ವರಭಟ್ಟ

೬೨ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ
—ಟಿ. ಎಸ್. ರಾಜಗೋಪಾಲ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್

೬೩ ಆರೋಗ್ಯಸಾಧನೆ—ಮೊಟಗಾನಹಳ್ಳಿ ಮಹದೇವಶಾಸ್ತ್ರೀ

೬೪-೬೫ ಆಧುನಿಕ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯಕಲೆ—ಯು. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣರಾವ್
ಮತ್ತು ಚಂದ್ರಭಾಗಾದೇವಿ

ಸಾದಾ ಪ್ರತಿ ೫೦ ನ. ಪೈಸೆ ; ಉತ್ತಮ ಪ್ರತಿ ೭೫ ನ. ಪೈಸೆ

೬೬ ಚುನಾವಣೆಗಳು—ಗ. ಸ. ಹಾಲಪ್ಪ

೬೭ ಮೀನಿನಿಂದ ಮಾನವನೆಡೆಗೆ—ಎಚ್. ಬಿ. ದೇವರಾಜ ಸರ್ಕಾರ್

೬೮ ಕ್ಷಯ—ಡಾ॥ ಎಸ್. ಟಿ. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ

೬೯ ಶಿಲ್ಪಿಯ ಪಾತ್ರ—ಬಿ. ಎಲ್. ಸಿ. ರಾಜನ್

೭೦ ಪರತಂತ್ರ ಜೀವಿಗಳು ಮತ್ತು ಪರತಂತ್ರ ಜೀವನ
—ಎಚ್. ಬಿ. ದೇವರಾಜ ಸರ್ಕಾರ್

೭೧ ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳು—ಹೆಚ್. ಎಂ. ಸದಾಶಿವಯ್ಯ

೭೨ ವಿನೋದ ಗಣಿತ—ವಿ. ಕೆ. ದೊರೆಸ್ವಾಮಿ

೭೩ ಸಾಬೂನು—ಕೆ. ಎಸ್. ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್

೭೪ ಉಷ್ಣಯಂತ್ರಗಳ ಪರಿಚಯ—ಕೆ. ವಿ. ಸುಬ್ಬರಾಯ

೭೫ ಬಟ್ಟೆಗಳ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪರೀಕ್ಷೆ—ಶ್ರೀ ನಾಗಭೂಷಣ

೭೬ ಮಹಾಭಾರತ—ಡಾ॥ ಕೆ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ

೭೭ ಜೇನು—ಡಿ. ಎಸ್. ಮುರಿಗಪ್ಪ ಶ್ರೇಷ್ಠಿ

೭೮ ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರ—ಡಾ॥ ಕೆ. ಎನ್. ವೆಂಕಟರಾಯಪ್ಪ

೭೯ ಅಥರ್ವವೇದ—ಸಿ. ಜಿ. ಪುರುಷೋತ್ತಮ
೮೦ ನೇಮಿಚಂದ್ರ—ಎನ್. ಅನಂತರಂಗಾಚಾರ್
೮೧-೮೨ ಹಾಸ್ಯ—ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಣ್ಣ
೮೩ ಶ್ರೀನಾಥ—ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಪ್ಪ
೮೪ ಷಡಕ್ಷರದೇವ—ದೇ. ಜವರೇಗೌಡ
೮೫ ಚಿತ್ರಾಂಗದಾ—ಯು. ಕೆ. ಸುಬ್ಬರಾಯಾಚಾರ್
೮೬ ಸಂಚಿಯ ಹೊನ್ನಮ್ಮ
—ಎಚ್. ಎಂ. ಶಂಕರನಾರಾಯಣರಾವ್
೮೭ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣ—ಯು. ಕೆ. ಸುಬ್ಬರಾಯಾಚಾರ್
೮೮ ಜಪಾನರ ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕತೆ—ಕೆ. ಪದ್ಮಾವತಮ್ಮ
೮೯ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್—ಬಿ. ಸೀತಾರಾಮಶಾಸ್ತ್ರೀ
೯೦ ಆಲ್‌ಫ್ರೆಡ್ ನೊಬೆಲ್—ಎಸ್. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ
೯೧ ಗೃಹರಚನಾವಿಧಿ—ಕೆ. ಎಸ್. ಸದಾನಂದ
೯೨ ಹಿಂದೂಧರ್ಮಸಾರ—ಸ್ವಾಮಿ ಸೋಮನಾಥಾನಂದ
೯೩ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು
—ಟಿ. ಎಸ್. ರಾಜಗೋಪಾಲ್ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್
೯೪ ದಾರಿತಪ್ಪಿದ ಮಕ್ಕಳು—ಎನ್. ಎಸ್. ಶಾಂತಮ್ಮ
೯೫ ಮಹಾಕವಿ ಬಾಣ—ಟಿ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ
೯೬ ಪ್ರೇರಣೆ—ಕೆ. ನಾಗರಾಜಶಾಸ್ತ್ರಿ
೯೭ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ರಚನಾ ಕೌಶಲ
—ಎಚ್. ಬಿ. ದೇವರಾಜ ಸರ್ಕಾರ್
೯೮ ಭಾರತೀಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯ ವಿಕಾಸ
—ಎ. ಎಸ್. ನಂಜುಂಡಸ್ವಾಮಿ
೯೯ ಶ್ರೀಹರ್ಷ—ಸಿ. ಅನಂತಾಚಾರ್
೧೦೦ ಪ್ರಸಾರಾಂಗ—ಡಾ|| ಕೆ. ವಿ. ಪುಟ್ಟಪ್ಪ
೧೦೧ ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಸಿದ್ಧಾಂತ—ಡಾ|| ಟಿ. ಜಿ. ಸಿದ್ಧಪ್ಪಾರಾಧ್ಯ
೧೦೨ ಶಕ್ತಿವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತವೇದಾಂತ—ಡಾ|| ಟಿ. ಜಿ. ಸಿದ್ಧಪ್ಪಾರಾಧ್ಯ
೧೦೩ ಉಪನಿಷತ್ ಪರಿಚಯ—ಸ್ವಾಮಿ ಸೋಮನಾಥಾನಂದ
೧೦೪ ತುಲಸೀದಾಸ—ಡಾ|| ಹಿರಣ್ಮಯ
೧೦೫ ಸಿಹಿಮೂತ್ರರೋಗ—ಡಾ|| ಎ. ನಾರಾಯಣಪ್ಪ

೧೦೬ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಿಮೆ—ಕೆ. ಗೋಪಾಲ್

೧೦೭ ಸಕ್ಕರೆ—ಕೆ. ಎಸ್. ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್

೧೦೮ ಕಲಾಯ್ ವಿಜ್ಞಾನ—ಕೆ. ಎಸ್. ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್

೧೦೯ ಎಕ್ಸ್-ಕಿರಣಗಳು—ಕೆ. ಶೇಷಾದ್ರಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್

೧೧೦ ವೇಮನ—ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಪ್ಪ

೧೧೧ ವಾಯುಮಂಡಲ—ಕೆ. ಎಸ್. ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್

೧೧೨ ಅಂತರಿಕ್ಷಯಾನ—ವೈ. ವಿ. ಇಂದಿರಾಬಾಯಿ

೧೧೩ ಹತ್ತಿ—ಕೆ. ಎಸ್. ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್

೧೧೪ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅನುಭಾವ ಸಾಹಿತ್ಯ
—ಡಾ|| ಹೆಚ್. ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಸ್ವಾಮಿ

೧೧೫ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು—ಡಾ|| ಟಿ. ಜಿ. ಸಿದ್ದಪ್ಪಾರಾಧ್ಯ

೧೧೬ ಕಾಳಿದಾಸನ ನಾಟಕಗಳು—ಡಾ|| ಕೆ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ

೧೧೭ ಅಣ್ಣನ ಆದರ್ಶ—ಡಾ|| ಟಿ. ಜಿ. ಸಿದ್ದಪ್ಪಾರಾಧ್ಯ

೧೧೮ ನಮ್ಮ ನ್ಯಾಯಾಂಗ—ಆರ್. ಗುರುರಾಜ

೧೧೯ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ—ಸೋಮನಾಥಾನಂದ

೧೨೦ ಗರ್ಭಿಣಿ ಮತ್ತು ಶಿಶುಸಂರಕ್ಷಣೆ—ಡಾ|| ವಿ. ಎಲ್ ಪಂಡಿತ್

೧೨೧ ಬೆಲೆಗಳ ನಿರ್ಧಾರ ಮತ್ತು ಯೋಜನೆಗಳ ಯಶಸ್ಸು
—ಟಿ. ಬಿ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯ

೧೨೨ ಜೀವಸತ್ವಗಳು—ಕೆ. ಎಸ್. ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್

೧೨೩ ಹೊಸಗನ್ನಡ ಭಾವಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವನ ವಿಕಾಸ
—ದೇವಂಗಿ ಟಿ. ಚಂದ್ರಶೇಖರ

೧೨೪ ದ್ಯುತಿಸಂಶ್ಲೇಷಣ—ಎಂ. ಆರ್. ರಾಘವೇಂದ್ರರಾವ್

೧೨೫ ಅನುವಂಶೀಯತೆ—ಹಾ. ಬ. ದೇವರಾಜ ಸರ್ಕಾರ್

೧೨೬ ವಿಶ್ವಶಾಂತಿ—ಎಚ್. ಎಲ್. ಮಲ್ಲಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ.

೧೨೭ ಭಗವದ್ಗೀತಾ ಸಂದೇಶ—ಸೋಮನಾಥಾನಂದ

೧೨೮ ಸೂರದಾಸ—ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ

೧೨೯ ಕೆಲವು ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗಗಳು
—ಡಾ|| ಎ. ನಾರಾಯಣಪ್ಪ

೧೩೦ ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ ಸಂಗ್ರಹ—ಎಂ. ಬಿ. ಎಸ್. ಐಯ್ಯಂಗಾರ್
೧೩೧ ಮಾನವ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿ—ಟಿ. ಜಿ. ಸಿದ್ದಪ್ಪಾರಾಧ್ಯ

ಸಾದಾ ಪ್ರತಿ ೨೫ ನ. ಪೈಸೆ ; ಉತ್ತಮ ಪ್ರತಿ ೩೭ ನ. ಪೈಸೆ.